

Newyorški guverner W. Sulzer odstavljen.

Posebno sodišče je odstavilo dosedanjega guvernerja, Williama Sulzer-ja.

POSPEŠENO POSTOPANJE.

Za odstavljenje je glasovalo 43, proti pa 12 sodnikov. — Martin H. Glynn naslednik.

Albany, N. Y., 17. oktobra. — Ker je bil obtoženi William Sulzer z več kot dvetretinsko večino glasov sodišča spoznan krivim glede prve, druge in četrte točke impeachmenta (sodnijske obravnave na podlagi obtožbe) in ker je sodišče sklenilo, da se obtožena radi prestopkov, glede kojih je bil spoznan krivim, odstavi od urada, je sedaj dolžnost sodnika-predsednika, da proglaš razsodbo, da bo in da je imenovan William Sulzer, guverner države, odstavljen od mesta guvernerja države.

Te besede, ki so prišle danes zjutraj krog dvanajste ure iz ust sodnika-predsednika Edgar M. Cullen-a, so zapечатle usodo Sulzer-ja. Od tega trenutka je prenehal biti prvi izvršilni uradnik države New York. Impeachment-sodišče, ki je zborovalo od 18. septembra, ga je spoznalo krivim glede treh točk izmed osmih, katere so stale v obtožnici.

S 43 proti 12 glasovom je sklenilo sodišče, da ga odstavi. Nasprotno pa mu je sodišče priznalo pravico, da se sme in v bodoče potezati za javna mesta v državi. To je bila edina tolažba za diskreditiranega in osramočenega moža.

S to važno odločbo se je odgovorilo impeachment-sodišču sine die; bilo je ravno ob času, ko je velika ura in senatni zbornici kazala dvanajsto uro.

Formelno odločbo sodišča je deponiral danes popoldne Sergeant-at-Arms senata pri državnem tajniku. Kopijo iste odločbe je prinesel isti uradnik v Executive Mansion, da jo izroči Williamu Sulzerju.

Martin H. Glynn, dosedanjí podguverner, je takoj prevzel dolžnosti guvernerja in nekako eno uro pozneje, potem ko je bil odstavljen Sulzer, je prisegel službeno prisego. Objavil je tudi izjavo, v kateri pravi, da ne bode strankar ter da bo povsem nepristransko vladal državi.

Umoril soprogo v hipu blaznosti.

Chicago, Ill., 17. oktobra. — William C. Ellis, trgovec iz Cincinnati-ja, katerega so našli v sredo ponoči težko ranjenega v sobi nekega tukajšnjega hotela in kateri je sprva zatrjeval, da je bil dogovoril s svojo soprogo samomor radi njene nezvestobe, je danes pri coronerskem zaslišanju priznal, da je umoril svojo ženo. Izjavil je, da je bila njegova žena zelo čednostna, najboljša soproga in mati ter da je najbrž izvršil dejanje v trenutku hipne blaznosti, povzročeni valed dolgotrajne bolezni in finančnih težkoč. Ellisa so pridržali za veliko poroto pod obtožbo umora.

Predsednik Huerta namerava odstopiti.

Lind je sporočil iz mehiškega glavnega mesta o tej zelo važni govoric.

NOV PREDLOG.

Kongresnik Sherwood priporoča ustanovitev protektorata za mehiško republiko.

Washington, D. C., 17. okt. — Situacija v Mehiki se v zadnjih 24 urah ni niti poboljšala niti poslabšala. Predsednik Wilson je sicer danes prejel zakasnelo brzojavko svojega posebnega odposlanika Linda, glasom koje je predsednik Huerta baje privolil v to, da odstopi. Ta vest bazira le na govoricah, ki niso doslej našle še nobenega trdnega potrdila. Istočasno je sporočil ameriški nadomestujoči poslanik v Mehiki O' Shaughnessy, da ni dovedla konferenca diplomatov, ki se je večerj vršila, do nikakega rezultata.

Na konferenci so bile zastopane države Nemčija, Anglija, Španija, Avstro-Ogrska, Francija, Rusija, Norveška in Združene države.

Skušalo se je najti bazo za skupen nastop, a so ostala posvetoovanja brezuspešna.

Kongresnik Sherwood iz Ohio je imel danes v zbornici govor, v katerem je priporočil ustanovitev oborožene protekcije vseh interesiranih držav za republiko Mehiko in sicer za toliko časa, dokler ne nastopijo zopet redne razmere.

Do tega pa najbrž ne bo prišlo, pač pa se domneva, da bo pričel predsednik z novo politiko napram Mehiki. Spustil se bo morda v pogajanja s konstitucionalisti ter na ta način pripomogel, da se ustanovi v Mehiki stalno vladno.

V svojem govoru je rekel danes kongresnik Sherwood, da so Združeni državam napram Mehiki odprta le tri pota: ali brezpogojno dovoliti uvoz orožja in municije, tako da se bodo mogli Mehikanci poklati drug drugega, ali intervenirati z oboroženo silo, ali pa delovati skupno z drugimi vevlesilani ter na ta način doseči, da pride enkrat v Mehiki do stalne in primerne vlade.

Monroe-doktrina, je rekel Sherwood, ne sme biti noben vzrok, da bi se delalo zapreke skupnemu delovanju z evropskimi in južno-ameriški državami.

Rešilce je premagal plin.

Cardiff, Anglija, 17. okt. — Rešilno moštvo, ki je še vedno na delu, da spravi na površino vsled eksplozije zasute premarogje v Universal premogovnem rovu, bi postalo skoro samo žrtev nesreče. Strupeni plini, ki uhajajo iz rova, so premagali moše in rešiti so jih mogli le s tem, da se jim je umetnim potom dovajal kisik. Dosedaj se je spravilo na dan 57 mrtvecev, ter je izgubljeno vsako upanje, da bi se rešilo še ostalih 368 premogarjev, ki se nahajajo v rovu.

KAPITAN INCH, POVELJNIK PARNIKA "VOLTURNO".

CAPTAIN
INCH
AND HIS
DOG

Slika nam kaže kapitana Incha, ki je poveljeval zgorelemu parniku "Volturno". Inch je simpatičen mož, star 34 let ter se ima za svojo sijajno karijero zahvaliti svojim zmožnostim in svoji vestnosti. Po prihodu v New York na parniku "Kroonland", kateri ga je vzel na krov po nesreči, je pripovedoval kapitana Inch, da so vse vesti o bojazljivosti posadke in o slabem stanju čolnov in gasilnega orožja zlobna izmišljotina ter da se je moštvo povsem vzorno vedlo.

Francis Inch postane kapitan drugega parnika.

V teku nekaj dni se vrne z 'Manretanijo' nazaj na Angleško. — Vsestransko zaupanje.

POROKA.

Del moštva je skrbel samo za svojo varnost. \$3391.02 za potnike. Obleke primanjkuje.

Včeraj se je posvetoval kapitan Francis Inch, junaki poveljnik ponesrečenega "Volturna", z uradniki Urania črte v pisarni št. 13 Broadway v New Yorku. Svojemu večeršnjemu poročilu je pristavil samo to, da je k rešitvi potnikov veliko pripomogla 'Carmania' s svojimi žarkometi.

Inch bo šel za nekaj časa k sodnikom v Newark, ko bo pa popolnoma okrevale, se poda z parnikom "Manretania" nazaj na Angleško. Cunard črta mu je odločila najlepšo in najudobnejšo kabino na parniku.

Moštvo in častnike ponesrečenega "Volturna" vzame danes na krov "Oceanic" in jih odpelje v Anglijo.

Če bo ugodno vreme, pride še danes v newyorško pristanišče parnik "Florizel" od Red Star črte z rešenimi ženskami in otroci.

Glavni manager Urania črte, Edward O. Thomas, je večerj izjavil, da postane kapitan Incha poveljnik nekega drugega parnika. V newyorški City Hall je večerj poročil mestni svetnik Smith mlad par, ki se je rešil z "Volturna". Nevesta Chaja Baltaksa je stara 19 let, ženin Abraham Sanitzky pa 21. Mlada soproga je pripovedovala, da se je del moštva na "Volturnu" obnašal skrajno brezobzirno. Na potnike niso skoraj nič gledali, ampak skrbeli so v prvi vrsti za svojo lastno rešitev.

Odbor Rdečega križa je večerj naznanil, da se je dosedaj zbralo za ponesrečene "Volturna" \$3391.02. Ta svota je seveda še veliko premajhna; posebno obleke in perila primanjkuje.

Proces Eaton.

Mati in hči obtožene Mrs. Eaton sta izpovedali, da je bil admiral strasten pivce.

Plymouth, Mass., 17. oktobra. Pri danes nadaljujoči se razpravi proti Mrs. Jennie Eaton, katere je obtožena, da je zastupila svojega moža, admirala Eatona, sta bili zaslišani njegova polhčerka Dorothy Ainsworth in mati obtožene, Mrs. Virginia Harrison. Obe sta izpovedali, da je bil admiral strasten pivce, da pa nista nikdar opazili, da bi jemal kake droge. Pri natančnejšem zaslišanju pa je priznala Mrs. Harrison, da je videla Eatona večkrat v neke vrste omotici, kojega stanja se ni moglo pripisovati vplivu opojnih pijač. Polhčerka je zagovorniku matere povedala, da je rabil admiral droge, kadar je veliko pil. Pred sodiščem pa je morala priznati, da osebno ni nikdar videla, da bi bil storil admiral kaj enakega.

Jutri bode zaslišan profesor Whitney, izvedenec Harvard-veučilišča, ki je bil preiskal železodec admirala. Tudi zagovornišvo bo postavilo izvedenca, ki bo skušal pobijati nasprotno stranko.

Recall je ustaven.

Lincoln, Neb., 17. okt. — Državno nadsodišče je danes odločilo, da odgovarja postava glede recalla, katero je sprejela zakonodajna v zadnjem zasedanju, v vsakem oziru ustavi.

Zopet velikanska nesreča v zraku.

Novi nemški mornariški Zeppelin "L II." je eksplodiral 900 črevljev visoko v zraku.

28 MRTVIH.

Rešil se je samo eden in pri padcu se je zarila gondola globoko v zemljo.

Berlin, Nemčija, 17. okt. — Novi mornariški Zeppelin "L II." je danes nedaleč od letalnega prostora Johannesthal eksplodiral v zraku. Izmed 29 oseb, ki so se nahajale v zrakoplovu, jih je našlo smrt 28. — "L II.", največji dosedaj zgrajenih zrakoplovov, se je nahajal na poiskusnem poletu, nakar bi ga prevzela mornariška uprava. Na krovu se je nahajal med drugimi tudi stotnik Gluth, dolgoletni sodruknik grofa Zeppelina.

Zrakoplov je eksplodiral ob deseti uri in petnajst minut zjutraj v višini 900 črevljev, komaj pol milje oddaljen od prostora, kjer se je bil dvignil v zrak. Na letalnem prostoru je bila zbrana velika množica gledalcev, predvsem veliko vojaštva. Brez vsakih težkoč so potegnili zračnega orjaka iz garaže, nakar se je dvignil v zrak. Par minut pozneje pa se je zapazilo v sredini zrakoplova plamen, ki je svignil iz notranjosti. Takoj nato je padel zrakoplov v globino. Padel je naravnost na cesto; ki vodi iz Johannesthala v Treptow ter pokopal pod seboj ljudi, ki so se nahajali na krovu.

Dosedaj se še ni izvedelo za ime ponesrečenec, vendar pa je katastrofa globoko pretresla vsjo javnost. Nesreča je tem hujska, ker je preteklo komaj mesec dni, ko se je ponesrečil drugi "Zeppelin" v severnem morju, pri čemu je izgubilo 15 ljudi življenje.

Sele po preteku nekaj časa je bilo mogoče približati se razbitemu in žarečemu zrakoplovu. Iz pod razvalin so privlekli edinega preživelega, poročnika barona Bleula. Vsi ostali, 28 po številu, so bili mrtvi, deloma popolnoma sežgani.

Neki ravnatelj Johannesthaler družbe opisuje nesrečo takole:

"Nahajal sem se v svojem uradu, ki je oddaljen kakih 500 črevljev od mesta nesreče, ko me je naenkrat prestrašila silna eksplozija. Moja prva misel je bila, da je morda padel zrakoplov na streho in da je eksplodirala zaloga bencina. Ko sem planil k oknu, sem videl, kako je padel novi "Zeppelin" kot goreča ogromna plamenica bliskovito na tla. Zunanja stena zrakoplova je že zgorela ter je bilo videti le ohrojde iz aluminija.

Ko je priletel zrakoplov na tla, so se zagreble gondole globoko v zemljo. Brez premisleka sem hitel na mesto nesreče, potem ko sem bil alarmiral požarno brigado. Pomagati nisem mogel ničesar več, kajti ko sem dospel na lice nesreče, sem našel le še trupla med žarečimi razvalinami. Bil je to pogled, pri katerem mora človeku oledeniti v žilah kri."

Dve uri so imeli prihiteli pionirji dela, da so spravili trupla iz razvalin. Dogajale so se tudi grozne scene. Poročnik Bleuel, katerega so še živega potegnili iz razvalin in ki ima izžgane obe oči, je neprenehoma upil: 'Ustrelite me! Ustrelite me!' Prevredil so ga nemudoma v bolnico.

Dosedaj se je ponesrečilo sedem zrakoplovov Zeppelinovega tipa.

Preteča stavka prepročena. New Haven, Conn., 17. okt. — Med New York, New Haven & Hartford železnico in njenimi strojevodji se je doslej začel sporazum, valed česar je za sedaj prepročena preteča stavka.

Zanimiva obravnava.

Pred sodiščem sta stala radi utihtapljenja priseljencev 2 častnika "Carpathije."

Pred sodnikom Holtom zveznega sodišča v New Yorku se je vršila večerj razprava proti Jozefu Rosenbergu in Allanu Tak, ki sta bila oba tolmača na krovu parnika "Carpathije", Cunard parobrodne družbe, in sicer radi prepovedanega utihtapljenja priseljencev v deželo. Rosenberg je bil oproščen, dočim je bil Tak obsojen na šestmesečno ječo v državni kaznilnici v Atlanta, Ga.

Dne 13. avgusta t. l. je prispele v New York "Carpathia". Med potniki so se nahajali tudi trije Slovenci, Franc Pavlič, Anton Kastarin in Rudolf Boltavzer. Allen Tak je objubil Franca Pavliča, da ga spravi v deželo brez sitnosti ter zahteval zato 360 kron. O tem je izvedel Mr. Hoffman, zastopnik avstrijske družbe za priseljence ter je takoj napravil primerne korake za aretacijo Rosenberga in Taka.

Oba sleparja so aretirali na krovu ladije ter ju postavili pod varščino \$5000. Ker pa nista mogla postaviti jamščine, so ju utaknili v Tombs-zapore v New Yorku. Franca Pavliča, Antona Kastarina in Rudolfa Boltavzera so odvedli na Ellis Island, kjer jih je naselniška oblast registrirala ter pripustila v deželo. Vsi trije so odšli v Cleveland, O.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americana proge

"ARGENTINA" odpluje dne 22. oktobra 1913. Vožnja stane iz New Yorka do: Trsta in Reke \$34.00 Ljubljane 35.18 Zagreba 35.08 Vožnje listke je dobiti pri FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York City.

Zaljubljen bravec.

Najprej je streljal na svojo nevesto, potem pa še sam nase. V obupnem stanju.

Včeraj zvečer sta počila na 8. Avenue, med 38. in 39. ulico, New York, dva strela, in ko se je dim malo razkadiril, so zapazili ljudje v krvi ležečega braveca Louisa Ostuni št. 452 zap. 40. cesta in jo vzadnjeji vprašal, če ga hoče. Ko je zanikala, je potegnil revolver in dvakrat ustrelil nanjo. V pričanju, da je mrtva, je stekel na cesto, hotoč izvršiti samomor.

Zdravniki so mnenja, da ne bo sta okrevala, ker so rane skrajno nevarne.

Črne koze v Connecticut.

Danielson, Conn., 17. okt. — Preiskava zdravniške oblasti je dognala, da se gre v 28 slučajih, kateri so bili prijavljeni, v resnici za črne koze. Da se prepreči razširjenje epidemije, se je odredilo strogo karanteno ter prisilno stavljenje koz pri šolskih otrocih in tovarniških delaveih.

Prostost govora zagotovljena.

Seattle, Wash., 17. oktobra. — Sodnik John Humphries je razveljavil danes svojo odredbo, vsled katere je bilo prepovedano govoriti javne govore na Westlake Square. Na imenovanem mestu so imeli brez ozira na to prepoved že več dni socialisti in drugi svoja zborovanja.

Slavnosti v Lipskem.

K odkritju spomenika bitke narodov je prišla velikanska množica ljudi.

Lipsko, Nemčija, 17. okt. — Že danes, na predvečer odkritja spomenika bitke narodov, je dospelo v mesto z vseh krajev toliki ljudi, da so vsi hoteli prenapolnjeni. Mesto je slavnostno okrašeno, ulice so polne radovednega občinstva. Zaradi katastrofe Zeppelinovega zrakoplova bo jutrajnja slavnost skoraj gotovo malo bolj skromna, kot se je spočetka nameravalo.

Gostov je več stotisoč in njihovo število se z vsako uro množi. Posebno veliko jih je prišlo iz Rusije in Avstrije.

Med drugimi uglednimi osebnostmi se nahajajo tudi skoraj vsi nemški zvezni knezi; jutri zjutraj pride avstrijski prestolonaslednik Franc Ferdinand, ob 11. dopoldan pa nemški cesar in državni kancelar.

V bližini spomenika se nahaja krasna kapela, sezidana v spomin padlih ruskih junakov.

Mesto Lipsko je imenovalo častnim meščanom graditelja spomenika Klemensa Thieme. Thieme bo jutri pri odkritju govoril slavnostni govor.

Kitajski roparji umorili 300 ljudi

Pekin, Kitajska, 17. okt. — Tolpa kitajskih roparjev pod poveljstvom generala Hwang Liang je v provinci Fo-kien umorila več kot tristo ljudi ter upepelila dve misijonski cerkvi, ki sta najbrž last ameriške misijonske družbe. Ameriški misijonarji iz upornih distriktov se nahajajo še vedno v Fochow, kamor so se bili zatekli.

Vladne čete, katere so odšle proti brigantom, se vedejo zelo slabo, vendar pa je vojni ministar objavil ameriškem poslaniku, da se bo z vso odločnostjo nastopilo proti brigantom.

Krasni in brzi parnik (Avstro-American proge)

MARTHA WASHINGTON

edpluje v sredo dne 29. oktobra

večnja do Trsta same 13 dni.

do Trsta ali Reke . . . \$37.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane . . . \$38.18
do Zagreba . . . \$38.08

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane večnja same \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Za oddelek posebnih družinam pripravljeno.

Večnja listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
pol leta 1.50
letno za mesto New York 4.00
pol leta za mesto New York 2.00
Kvropo za vse leta 4.50
pol leta 2.50
četrt leta 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemi nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
(Issued every day except Sundays and
Holidays.)
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.

Denar naj se blagovno pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
sim, da se nam tudi priloži
bivša in nova naznani, da hitreje
najdemo naslovnika.

Dopisom in polijitvam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telephone 4697 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
FOR ALL LANGUAGES

Poraz Sulzerja.

Tammanisti v New Yorku so
dosegli svoj cilj: Sulzerja ni več!
Mož, ki se je osmelil nastopiti
proti mogočni organizaciji Tam-
manistov, je za vedno izbaenjen
iz političnega življenja, in sicer
radi samooobrambe in v svarilo
drugih, ki bodo prišli za njim.
S 43 proti 14 glasovi je izreko
sodišče, da William Sulzer ni vreden
še nadalje nastopati kot go-
verner države New York. Isto-
časno pa so izrekli sodniki so-
glasno, da se Sulzerju ne more
odrekatati zmožnosti, da zavzame
javna mesta.

Sulzerja se je spoznalo krivim:
1. Da je podal napačno zapri-
seženo izjavo glede dohodkov in
izdatkov za volilno kampanjo;
2. da je po krivem prisegel s
tem, da je potrdil to izjavo, in
3. da je skušal ugonobiti doka-
ze o krivdi ter zavesti priče Fraw-
ley-komiteja h krivi prisegi.

Ako še vsebuje prva točka naj-
manj političen prestop, pomeni
druga in tretja točka hudodel-
stvo, katero zasleduje naš kazenski
zakonik s strogimi kaznimi.
In takemu hudodelcu se soglasno
priznava zmožnost in pravico, da
stremi tudi v bodoče za politični-
mi favorizirani ter da izvršuje
visoke in najvišje politične ura-
de!

To nasprotje si lahko razlaga-
mo na dva načina. Ali niso bili
sodniki o Sulzerjev krivdi tako
zelo prepričani kot so kazali, ali
se je pa še v zadnji uri sklenil
kompromis med Tammanisti in
Sulzerjem.

Katera obeh eventualitet je
pravilna, se bo izkazalo šele v bo-
dočnosti. Gotovo pa je, da so se
nahajali sodniki v dokaj mučni
situaciji To, kar je storil Sulzer
— in naj je še tako obsojanja
vredno s stališča morale in javne
etike — ni nič drugega, kar je
vsakdo izmed njih že leta in leta
storil ter bo še storil, dokler bo
deleval v javnosti. Vsakemu iz-
med sodnikov je bilo jasno, da
mora dosedanj governer zapusti-
ti politično arenno le raditega, ker
je zahteval zase le herostratsko
slavo, biti pravi zastopnik intere-
sov ljudstva. On, ki je celo svoje
življenje taval v najglobljem
močvirju tammaniske korupcije
ter se vspejal tako od lestvice
do lestvice, je strahovito pogorel,
ko je prvič po tridesetih letih
javnega delovanja skušal biti po-
šten.

V prihodnih dneh se bo izkaza-
lo, v kakem razmerju se nahaja
sedaj Sulzer za organizacijo Tam-
manistov. Ako bo obelodanil svo-
je naznanjeno objavo ter osvetlil
javnosti celi zapisnik grehov ter
organizacije, potem se bo lahko
domnevalo, da ni bilo le slepilo,
temveč resničen boj, kojega pri-
ča smo bili v zadnjem času.
Newyorški listi kot "Times",
"World" in "Tribune" bodo se-
veda danes pijani veselja nad
zmago "dobre in pravične stva-
ri". Pisali bodo, da je še najti
pravičnosti in morale v naši po-
litiki ter gorje onemu, ki se pre-

greši zoper visoke zakone naše
etike. Tako bo pisalo časopiše, ki
se vsako leto sto in stokrat pro-
stituirajo, ki pozna le ENO etiko
in ENO vero: služiti mamoni ter
živeti v pasji pokornosti napram
kapitalu.

Slučaj Sulzerja je le svari-
gotovim politikom, da ne smejo sto-
piti z lahkega in udobnega pota
uslužnosti napram kapitalu ter
trdnost in neomajno stati tam, kjer
jim dovoli stati Wall Street in
velekapital.

V resnici, velikanska zmaga
etike in morale!

Dopisi.

Cheat Bridge, W. Va. — Ker
že nisem dolgo časa čital v našem
priljubljenem listu "Glas Naroda"
kakega dopisa iz naše nasel-
bine, sem se namenil napisati par
vrstic. Tukaj nas je kakih dvesto
Slovencev, vsi delamo v gozdih.
Slovenski gozdar ima zelo krepko
roko, zato ga imajo pa tudi povsod
radi. Slovencev dobi lahko delo
v vsakem gozdu. Ako je kedo
sem namenjen, naj pride. Tu-
kaj je dela dosti in delo se lahko
dobi, ker vedno manjka gozdar-
jev. Zaslужek je bolj slab. Tukaj
imamo dnevno plačo po \$2.00 do
\$2.25, torej \$50.00 na mesec. Od
teh petdesetih dolarjev moramo
nazaj plačati kompaniji za jedila
po \$20.00, za stanovanje 75c, za
kompanijskega zdravnika 75c in
za kuharice \$1.50. Torej nam o-
stane še \$27.00 na mesec. Gozdar-
ji smo v štirih stanovanjih. Naj-
bolj na slabem smo v 23. campu.
Tukaj mora namreč še vsak rediti
poleg sebe tudi dva prašiča. Po-
tem se ni čuditi, da so tako veliki
mesečni stroški. Te živalice so
last nižjih delodajalcev in strel-
vodij. Ko je prašič zadosti debel,
ga vzamejo in ga sami pojedjo.
Velika nesnaga vlada v kuhinji.
Kuharice se še ne umijejo zjutraj
ko vstanejo; kar hitro krožnike
na mizo in zajutrek je priprav-
ljen. Ščurkov in muh je povsod
v izobilju. Pa kedo je kriv tako
slabim naredbam? Mi sanji, ker
je med nami Slovenci premalo
sloga. Upam, da bodo odsedaj
zapnaper delovali složno, ker le
v slogi zamoremo izboljšati svoje
bedno in slabo stališče. — Ivan
Pečnik.

Springfield, Ill. — Čeravno je
tukaj veliko Slovencev, se vse-
eno bolj malo oglašajo po časo-
pisju. Ne vem, kaj je temu vzrok.
Z delom gre sedaj še precej do-
bro, to bo do spomladi, potem se
bo pa zopet oglasila stara pesem.
Večinoma delamo po premogoko-
pih, nekaj je tudi manjših tovarn
za avtomobile in poljsko orodje.
Največja izmed vseh, v kateri de-
la 500 delavcev, se bo preselila v
Decatur, Ill., 40 milj od tukaj.
Od 30. sept. do 11. okt. smo imeli
tu kmetijsko razstavo. Videlo se
je marsikaj zanimivega, na tiso-
če ljudi jo je posetilo. Dne 7. okt.
je pobrala smrt rojaku Intiharju
4letno hčerko. Starišem naše
iskreno sožalje! — Poročevalec.

Yale, Kan. — Sporociti moram
žalostno novico, da mi je dne 28.
septembra nemila smrt pobrala
millega moža Jožefa. Pokojni za-
pušča mene, sina in hčer. Doma
je bil iz Kamnika na Gorenjskem
ter je bil star 55 let. V Ameriki
je bil 10 let. Dne 30. sept. smo ga
spremili k večnemu počitku na
pokopališče v Frontenac. Pokojni
je spadal k društvu sv. Barbare
št. 27, spadajoče v Forest City
in k društvu "Naprej" št. 9 S. N.
P. J., katera sta ga z zastavami
spremila na pokopališče. Vsem u-
deležencem pogreba izrekam naj-
iskrenejšo zahvalo. Pokojnemu
naj bode lahka tuja zemlja! —
Alojzija Menhard, žalujoča so-
proga; Ivan in Josipina, otroka.

Ministrant Joček.

Spisal Ivan Cankar.

(Dalje.)

"In reci, reci!" je zaklical go-
spod Edvard za njim. "reci ji,
da naj moli zame! Njo bo uslišal
Bog, če ni uslišal drugega niko-
gar. In če ni Boga, zanjo je!"
Železna mrežasta vrata so se za-
prla za Jokcem.
Najprvo, kar je mislil Joček
spotoma, je bilo:
"Resnične so bile njene sanje!
Vse od prve do zadnje besede so
bile resnične!"
Tako velika in strašna je bila
misel, da je ni mogel natanke
razumeti; kakor temna gora se
je vzdignila pred njim. Hodil je

počasi in želel je, da bi bila pot
dolga, dolga, da bi ji nikoli ne
bilo konca. Toda ker je tako že-
lel, je bila pot krajša nego kdaj
poprej in nenadoma je stal pred
durmi.
Stal je na pragu in si ni upal
odkleniti.
"Ali naj ji povem po pravici,
ali — drugače? In kaj bi bil več-
ji greh: če bi ne povedal po prav-
nici, ali če bi užalil Tinko? —
Bog ji je bil razodel v sanjah, za-
to ji povem po pravici."
Odklenil je duri.
"Ali si ti, Joček? Dolgo se me
te smeja! Zdaj sedi in pripoveduj!"
"Kaj ne bi napravil luči?"
"Ni treba. Rajša poslušam v
temi in slišala bom bolj natan-
ko."
Joček je sedel poleg postelje.
"Zakaj ne govoriš, Joček?"
Prišla ga je za roko.
"Joček, bratec, kako so mrzle
tvoje roke!"
"Tinka, ali ne boš nič huda na-
me?"
"Nič. Govori! Vse povej!"
In Joček je pripovedoval, da so
rože vse, vse ovnelce, in da je list-
je vse, vse popadalo — kakor da
je bila prišla smrt v tisti lepi
park. In pripovedoval je, kako
počasi je odpiral gospod Edvard
duri in kako mrzla je bila njego-
va roka in kako bled je bil nje-
gov obraz in žalosten. In še dalje
je pripovedoval, kako izpreme-
njen je bil gospoda Edvarda glas,
čisto tuj, ko mu je naročil, da
ima Tinko rad in da jo pozdravlja,
in da naj moli zanj.

Vse po pravici, mirno in po vr-
sti je pripovedoval Joček, nato
pa je položil glavo na vzglavje in
je zjokal.
"Kaj misliš zdaj, Tinka: ali ne
pride nikoli z vozom in svati?
Kaj misliš: ali ti je zato naročil,
da moliš zanj, ker te nima več
rad in je storil velik greh? Kaj
misliš, Tinka?"
"Ne bodi žalosten, Joček! Te-
ma je in v temi je žalost še več-
ja; pride v srce in pobezne, ko
zasveti dan. Napravi luči!"
Joček je šel, prižgal je svetilko
in jo je postavil na mizo. Siro-
mašna, nizka izba, skoraj brez
pohištva, je stopila iz teme. Dvo-
je postelj z zakrpanimi rjuhami
in odejami, miza pri oknu in stol
in ogromna zelena peč v kotu,
drugače ni bilo; tla so bila ilov-
nata, strop je bil neprebellen in
zakajen. To je bil dom ministran-
ta Jokca in njegove sestre Tinke.
Nanjo je sijala luč in njena li-
ca so bila prozorna, njene oči so
bile žalostne in udane, njene ust-
nice pa so se smehljale.

Zdaj je luč, zdaj mi povej vse
še enkrat, Joček, morda bo bolj
veselo; ni treba, da bi bila ža-
lostna; ne ti, ne jaz."
In Joček je pripovedoval vdru-
gič; toda, ali njegovo srce še ni
bilo navajeno bridkosti, ali pa je
zasijala luč ne samo na njegov
obraz, temveč tudi v njegovo ža-
lost: njegova povest, prej tako
temna, je bila veliko svetlejša. Ni
se več spomnil mrzlih rok gospo-
da Edvarda, ne njegovega blede-
ga obraza in tudi njegove besede,
prej obupa, kesanja, komaj pri-
kritiga gorja polne, so se glasile
veliko bolj veselo. In Joček se je
čutil, zakaj je bil tako žalosten,
ko se je vračal z vrta.
Komaj je dovršil Joček svojo
povest, so se odprle duri hrupno
in na stečaj in na pragu se je
priказal oče. Obadva sta se ozrla
nanj s srepimi, prestrašenimi oč-
mi. Na zariplem obrazu, na zalit-
ih očeh, na hripavem glasu se
mu je poznalo, da je prišel pijan!
Stisnila sta se tesno drug k dru-
gemu in sta strmela nanj. Stal je
na pragu razkoračen in ni zaprl
duri.
"Kje je večerja?"
"Molčala sta."
"Kje je večerja, sem vpra-
šal!"
Stopil je korak v izbo in je za-
loputnil duri, da se je stresel
strop.
"Niste nama dali denarja,
oče!" je odgovorila Tinka mirno
in samo Joček je slišal, da je rah-
lo trepetal njen glas.
Oče je stopil bližje, pogledal je
Tinko v obraz in jo je gledal dolgo.
Nato je sedel za mizo in je
opr glavo ob dlan.
"Umrla je, umrla! In je obe-
žila mojo dušo!"
Okrenil je glavo in se je ozrl
na Jokca, ki je strmel naravnost
nanj z velikimi očmi.
"Kaj gledaš? Ali me še nikoli
nisi videl? Ne?"
In je takoj pozabil, da je govor-
il z Jokcem in ni videl več nje-
govih strmeličih oči.
"Ne! Kakšen greh! Kdo je ob-
težil moje dušo! Kdo mi more o-

čitati? Tukaj sem, naj stopi!
Kdo?"
Udaril je s pestjo po mizi in je
gledal na Jokca z zakrnavelim
pogledom in ga ni videl.
"Kdo mi more kaj očitati? O-
glasi naj se! Tiho — vse tiho!"
Zasmejal se je naglas.
"Pregospoka je bila zame,
brate!"
Vzdignil je roko pred obraz,
stisnil je palec in kazalec in je
napol zamažal.
"Tako! Tenka, tenkena, go-
spoka grlica! Kurru — kurru!"
Udaril je po mizi z dlanjo in se
je smejal tako od srca, da se mu
je tresel ves život.
"To so babnice, Bog jih razu-
mi! Zakaj je poiskala baš mene?
Zakaj ne kakešnega obližanega,
počesanega, cukrenega škrica?
Tisti bi bil zanjo! Jaz pa mislim,
če bi bila na svetu še večja suro-
vina, še bolj neumita in nepoče-
sana, ki bi imela še bolj črne in
še bolj težke roke — tistega bi
bila vzela! Ona: kurru — kurru;
on pa: hudič, napravi večerjo! —
Take so babnice!"
Ozrl se je po izbi z veseljem,
prešernim obrazom in se je čutil, da
ni bilo ne smeha, ne odgovora.
Nato je sklonil glavo, pogledal
je srepo in osorno, in je ugledal
Jokca.

"No, kaj pa ti, fant, kaj zijaš?
Na, prinesi večerjo!"
Vrgel je krono na mizo; zavrt-
le se je in se je zakotalila na
tla. Joček je skočil; začutil je ne-
nadoma, da bi rad jedel in stra-
homa se je domislil, da je tudi
Tinka morda lačna; v tistem tren-
otoku mu je bilo žal, da ni ma-
ral od gospoda Edvarda jabolk
in breskev.
"Pa žganja prinesi, fant! Pe-
čenke in žganja!"
Joček je šel; oče se je oziral
po izbi, ugledal je Tinko in se je
nasmehnal napol pomilovalno, na-
pol hudobno. Zakrožil je dlanj
pred ustmi, kakor da bi hotel za-
klicati v daljavo, sklonil je život
globoko in se je zibal.
"Kurru — kurru — kurru!"
Zaletelo se mu je, dušil ga je
smeh in kašljal je dolgo.
"Tudi ti si taka, vsa po ma-
teri!"
Vstal je, noge pa so mu bile
težke in zibal se je po izbi, zibal
se je proti postelji in se je skloni-
l nad Tinko. Tinka je iztegnila
roke, oči so se ji razširile in na-
pol je odprla ustnice.
"Oče! Ne!"
Oče se je smejal in je sklanjal
obraz k njenemu.
"Ali me imaš rada? Ali me
imaš hudo rada? Ti gosposka
Tinka! In vendar je tvoj oče dr-
var! Ali nimaš rada svojega oče-
ta? Ali ne veš, kaj uči četrta bo-
žja zapoved? Tvoja mati je imela
rada tvojega očeta!"
Tinka je stisnila glavo popol-
noma k zidu; videla je čuden o-
genj v očeh, ki so strmele nanjo,
v obraz ji je bil zoprni duh po
žganju in tobaku.
"Oče! Ne!"
"Kaj se me bojiš, Tinka? Tvo-
ja mati se me ni bala! Tudi ti,
Tinka, tudi ti boš iskala drvarja,
ki bo imel črne roke in divji o-
braz. Ti: kurru — kurru; on: hu-
dič, napravi večerjo! Ali si ga že
poiskala!"
Čisto od blizu je gledal v nje-
ne oči, na njene ustnice, na nje-
na bela prozorna lica in zmirom
bolj hudoben je bil njegov smeh.
"Ali me imaš hudo rada? Nič
me nimaš rada, bojiš se me, ka-
kor rogatega zločeda! Ali se tres-
eš pred mano? Tako se treso-
le drobno telecice, da bi se treslo
v smrt, če bi ga zgrabil s temi č-
rnimi rokami. Ampak veš, kaj ti
povem, grlica? Izbral sem ti ženi-
na!"
Zasmejal se je radostno, kakor
da bi bil slišal imenitno šalo.
"Šele danes sem ga videl. Take
umazane in črne surovine ni na
vsem božjem svetu in če bi ga
iskala z nagimi koleno! Šele dan-
es sem ga videl in sem si precej
mislil: ta je za Tinko! In sem
mu vse povedal in on se je sme-
jal, da se je valjal po tleh. Živi-
na je pač. Ali si kaj vesela? Ali
se ne smeješ?"
Tinka se ni smejala; bolj bled
nego prej je bil njen obraz.
Oče je molčal, gledal, in kakor
da se je bil nečesa domislil, je
bil nenadoma resen in teman;
prijel je njeno drobno roko in jo
je pahnil v zid.
"Torej k vragu!"
Okrenil se je in se je vrnil zi-
baje k mizi.
Ni se več ozrl na Tinko, govoril
je napel zase; teman je bil
njegov obraz in apal, globoke,
dolge črte se se zarisale vanj.
"Gospoka si, tenka, bela —
kdo pa te je klical v to izbo, k
drvarju? Pojdi kamor hočeš, Bog

s teboj! Zakaj me tako gledaš s
tistimi velikimi očmi, Marica,
Marica! Govori, očitaš, reci, da
sem te ubil, da sem razbojnik
brez Boga in brez duše, — samo
ne molči, ne lej me tako, Mari-
ca!"
Jecjal je: težkim jezikom,
glava mu je klicala na mizo. Tinka
je trepetala na postelji, než-
merna groza je gledala iz njenih
oči.
Prišel je Jokce in je prinesel
pečenke in žganja. Oče je nastavil
steklenico, izpil je na dušek,
nato se je opotekel k svoji poste-
lji, legel je nanjo obleden in je
tako zaspal. In ko je zaspal, je
kričal v sanjah s hripavim glas-
om, mahal z rokami, vzdigal se
in padal na posteljo.
"Kaj me gledaš tako, Marica?
Da sem te ubil, mi očitaš? Torej
te ubijem! Na!"
Zamahnil je s pestjo in je uda-
ril ob zid.
"Na! Da mi ne boš očitala za-
stoj! Na! Na!"
Joček je nesel pečenko Tinki.
"Jej!"
"Jej ti, Joček, nisem lačna."
Pogledala sta si v oči in sta
obadva zajokala.
"Večerja, Joček, in nato za-
spi! Zaspil in ne misli nič in ni-
kar ne jokaj!"
"Tudi ti ne smeš jokati, Tinka!
Zaspil in ne misli nič!"
Večerjala sta tiho. Luč je go-
relo zmirom bolj dretno, olje
v svetilki je dogorevalo.
Joček je povečerjal in je rekel
Tinki z resnim glasom:
"Ne bom zaspal, Tinka, dolgo
ne bom zaspal močoj. Veš, kaj
bom mislil: da ne bo več dolgo
tako in da se bo izpremenilo.
Kako si ti neumna, Tinka, in tu-
di jaz sem bil tako neumen! Saj
se ni zgodilo nič žalostnega in
obadva sva jokala! Saj pride gos-
pod Edvard z zlatim vozom in
z veselimi svati in jaz bom mini-
strant in bom nosil rdeč ovrtnik
in kadilnico bom držal v roki. In
ne bo več dolgo, ko bom duhov-
nik in takrat bom dal postaviti
na materinem grobu velik spome-
nik od belega kamna..."
"Lepo bo takrat, Joček!" je
odgovorila Tinka in ustnice so se
ji narhalo tresle. "Ni treba, da
bi bil žalosten; misli, kako lepo
bo takrat in zaspal boš vesel. U-
gasni luč!"
Joček se je ozrl še enkrat na
Tinko s tihim, radostnim nasme-
hom, nato je privil svetilko in je
zlezel za peč.

Tiste lepe misli, čudežne sanje,
ki so se porodile iz žalostnega
srca, so bile zmirom jasnejše. Na-
tanke je slišal drdranje zlatega
vozka, ki je prišel po cesti in se
ustavil pred hišo, videl je pred
sabo debelega voznika z zlatimi
bortami na bogati obleki in s
evetlicami na biču, videl je gos-
poske svate in gospoda Edvarda,
ki je stopil iz zlatega vozca, ves
v črni obleki in z belimi rokavi-
cami na rokah. In tudi sebe je vi-
del Joček in kakšen je bil? Ni
bil več Joček, bos in zakrpan in
ubog, temveč velik je bil in odet
je bil v duhovniški plašč in dvo-
je majhnih ministrantov v rdečih
ovrtnikih je stalo za njim. Pri-
kazala se je Tinka, vsa v židi in
zametn in zlatu, in gospod Ed-
vard jo je prijel za roko in sedla
sta v zlati voz in nikjer ni bilo
esarja, da bi jima branil —
Joček je sanjal in je v lepah sa-
njah zaspal in ni slišal Tinkinega
ihntenja.
(Dalje prihodnjič.)

**KRETANJE PARNIKOV
KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA**

PARNIK	ODPLUJE	V
Kaiser Wilh. I.	okt. 21	Bremen
Rotterdam	" 21	Rotterdam
La Provence	" 22	Havre
Florida	" 22	Havre
Argentina	" 22	Trst - Eims
Kronland	" 22	Antwerpen
Cedric	" 23	Liverpool
Amerika	" 23	Hamburg
G. Karlsruh	" 23	Bremen
St. Louis	" 24	Southampton
Chicago	" 25	Havre
Graf Waldersee	" 25	Hamburg
Olympic (novi)	" 26	Southampton
Kprins Wilh.	" 26	Bremen
Potsdam	" 26	Rotterdam
Finland	" 26	Antwerpen
Martha Wash.	" 29	Trst - Eims
France	" 29	Havre
Fr. d. Groese	" 30	Bremen
Baltic	" 30	Liverpool
Philadelphia	" 31	Southampton
Imperator	nov. 1	Hamburg
Ja. Touraine	" 1	Havre
George Wash.	" 1	Bremen

Glede cene za parobrodne list-
ke in vsa druga pojasnila obrnite
se na:
Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York City.

**BOJANI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDB
DEŽAVAH**

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:
Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 633, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492 Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAČ PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK ŠUNK, 50 Mt. St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 299 Cor. N., 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
Predsednik porot odbora: PAUL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.
I. porotnik: MARTIN OBEHZAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRJAVNIK:
Dr. J. M. SELIŠKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Dopis naj se pošilja I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v. Forest City, Pa.
Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

POZDRAV.

Pred odhodom v staro domovi-
no pozdravljam na tem mestu vse
znane mi rojake po širni Ameri-
ki, posebno pa moja dva brata
Jakoba in Frana Kaciu: prva v
Poplar Bluff, Mo., slednjega pa v
Unity Station, Pa., tako tudi
njih soproje. Pozdrav do znan-
ev v Croeksville, Center in Pe-
dor, Pa., osobito pa do mojega
prijatelja Ignaca Velikonjata in
ostalih, ki so me spremlili na kolo-
dvor. Vsem skupaj ključem: Žive-
li! Z Bogom!
New York, 17. okt. 1913.
Ivan Kacin
iz Whites Valley, Pa.

NAZGANILO

Vsem rojakom, potujočim pre-
ko CUMBERLAND, MD., nazna-
njamo, da smo odprli
GOSTILNO
in prodajo žganja in piva
na debelo.
V zalogi imamo vsakovrstno blago
in po nizki ceni. Govorite lahko
v vseh slovenskih jezikih. Po-
šiljamo tudi na okrog. Pišite še
danes po cenik.
Cash Whiskey House,
Cumberland, Md.

Kje so: ALOJZIJ MARTINCIC,
JAKOB URBAS in JOZEFA
DEBELJAK? Za njih naslov bi
rad zvedel: Joseph Debeljak iz
Brezovega brda št. 2, Primor-
sko, sedaj: Box 65, Baggaley,
Pa.
(17-18-10)

Iščem svojega brata FRANCA
TOMSICH. Doma je iz Bača na
Notranjskem. Slišal sem, da se
je nahajal pred dvema mesece-
ma v Colorado Springs, Colo.
Prosim cenjene rojake, če kedo
ve za njegov naslov, naj ga mi
naznani, ali naj se pa sam javi.
Anthony Tomsieh, 1220 Rio
Grande Ave., Pueblo, Colo.
(18-20-10)

NAZGANILO.

Primoran sem poročati javno-
sti žalostno novico, katere me je
zadela dne 24. julija t. l. Bivša
moja soproga

Marija Pehar, rojena Krenker,
pobegnila je omenjenega dne z
nekim pri meni stanujočim Anto-
nom Gracarjem. Pobrala mi je
ves denar, nekaj obleke, več kuh-
injskih potrebščin in tudi oba
moja sinčka. Ona je stara 24 let,
je velike in drobne postave, č-
rnih las ter v blagoslovljenem stu-
nu. Tukaj ima stariše, tri sestre
in šest bratov in je vse zapustila,
samo da je dobila pokvečenega
Toneta, katerega ni nobena hote-<

LIRA
10 CIGARETTES
FOR 5¢

**NI JIM TREBA DOKAZOV
GOVORE SAMI ZA SE.**

Vspreh po zaslugi.

Izdajalec.

A. Marlinskij (A. A. Bestužev).

(Konec.)

V.

Zar gorečega samostana Daniela Stolpnika je metal svoj krvavi odsvit na jezero, na kojega bregovih so odmevali vojaški kriki. Lisovski je že oblegal Perejaslavlj, že je odbil napad Mihajla Sitekega. Praska je le-akar končala, streljanje umolknilo; a oblak dima in prahu je pokrival še mestno zidovje, kjer so švigali ognji in orožje, slišala se povleja, ropotanje sekir in plakanje žen.

Druga podoba se je predstavljala pod zidom: v bližajoči se noči ni bilo moč videti obsega sovražnikovega tabora; a ker se ni so preveč bali ne daleč streljajočega mestnega orožja, pritisnili so svoje prednje vrste prav blizu k blatnemu rovu. Zidovja se videlo skozi mrak, da jezdeci raz sedlujejo konje, drugi jih pa vodijo okrog in prepevajo pesmi, zapet drugi jih napajajo, žvižgaje pri jezernu. Pešci otiravajo oklepje in poddelavajo z olubjem iz mladik. Tu delijo jed, tam plen. Treskaje gore ognji okrog in okrog; v kotlih vseh in vojakih se zbirajo v skupine: začenja se šala in smeh, krik in petje. Nikdo ne žaluje po ubitih, nikdo ne misli na se — vsi se brezskrbno veselje pred in po bitvi. Na svatbi smrti pičuje prav tako, kakor na god prijatelja.

Čudna in raznovrstna je bila zmes narodov, zbranih pod zastavo Lisovskega. Poljska žlahta je napadla svojevoljno Ruse v svojo korist, brez volje državnega zbora, brez volje kraljeve. Ošabno so se sprehajali, vihali si brke in potegovali nazaj rokave svojih kurtužev, neprestano klanjali in se šopirili. Kazaki so pogledovali po strani svoje zavestne in leno kadili tobak; često so se križale njih sablje s poljskimi, dasi so pridružili svoje nestanovitno prijateljstvo radi plena in slave njihovim zahtevam. Pol divji Litovci, katere so privodili "pani" na rop in klanje, so se izročili poljskim četam ruski izdajalec, nekateri iz navade k boju in brezdomovju, drugi iz koristoljivosti, tretji iz nade, da si vrnjo z ropom, kar se jim je vzelo. Razkošje in ubožstvo sta se hkratu jasno videli v taboru. Tu je hodil stražnik z zarjavelo halebardo ves raztrgan, a s polzlačeno čelado; drug v baržunastem kaftanu, a pol bos; tu napajajo konja s srebrno zajemalnicco, a tam leži na dragem skakcaju mesto sedla vrhovina. Sukneno zagrinjalo, nataknelo na sulice, zagrinja iz sukne napravljeno šotor kakoga korneta, kateri počiva na medvedji koži, naslonišči glavo na sedlo. Tu je zopet raztegnena hobrova odetev in mazani slami. Vse to je čudno in divje, a vse kipi v življenju in moči. Povsod govorjenje in rezgatanje konj, v mraku žvenketanje in bliskanje orožja.

Pri ognju pred šotorom je ležal na preprogi Lisovski in z njim dva izdajalec: Hvorostinin in Sitekij. Krepka postava in surovo, zagorelo obličje sta kazala v Lisovskem hrabrega vojaka, a bistrice oči in na čelu zamišljene gube izkušene vodje. Neskrbni Hvorostinin je že trdno spal, ker ga je utrudilo klanje in vino, kakor je bilo videti po njegovih okrvavljenih sabljah in prevrženi kupci.

"Pij, tovariš, pij", je govoril Vladimirju pobožnik Lisovski, nalivaje kupce. — Operi si bojno utrujenost, osreči svoje otožno srce z radostnimi solzami vinograda! Pogled, kako vre in v biserni peni skriva svojo rudečico to nekupljeno vino. Iz njega pihlja nekako blagodejno hladilo; ni zamislilo svojega žara v dvornih ledenicah, da bi pregneto togo carjev ... Tovariš!

"Pij, ono polajša tudi tvojo!" "Ne, Lisovski, nikakor ne. Peklenska toga plava na vrhu, a vino neti ogenj v krvi, ki itak brez njega gori. Videl sem, kako je teklo to vino kakor morje na mizah Godunova in Dimitrija. Videl sem v bližini obeh — a veruj — ono ni zbrisalo otožnosti z venčanega čela in... nahajajo se neozdravljive rane, neutrudljive misli, katerih nikdo, nič na svetu ne more izruti iz trpeče duše!"

Tako je govoril Vladimir v otožnosti globoki in nebinavski. Njegova usta, še pokrita s prahom, so trepetala, a na licu, oskropljenem s krvjo, so se izraževale duševne muke. Ginjeni Lisovski je pil zamišljeno iz svoje kupce; sočutje se je odzvalo v njegovem trdem srcu. Tako so tudi v najnepristopnejših stolpih skrivna, a predhodna zakotja. Res, da se nista nakrat našla ta dva značaja: vladodržnost vodje je razkročila Sitekega; vodji ni ugajala v Sitekem nepokornost, a v prvem so srčne strasti, katere je pomirila vojna in častihlepnost, rade popuščale nasproti drugemu svojo nekakšno neukrotljivo voljo; Sitekmu se je pa prikupila Poljakova odkritost. O zvestobi ruskih odpadnikov se je Lisovski prepričal popolnoma; z rusko krvjo so zbrisali s sebe rusko ime, a Vladimir je hotel izraziti svoja čuvstva onemu, kateri jih je mogel čuti. Pri vsem tem sta bila oba goreča; obeh beseda je bila pisana z nekakimi čudnimi barvanji, kakor vztočna tkanina — in Lisovski, ta groza Rusije, kateri se je poslej proslavil v nemški verski vojni, se je združil z izdajalcem, ki ga je vodil v svojo zborni, brez volje kraljeve. Ošabno so se sprehajali, vihali si brke in potegovali nazaj rokave svojih kurtužev, neprestano klanjali in se šopirili. Kazaki so pogledovali po strani svoje zavestne in leno kadili tobak; često so se križale njih sablje s poljskimi, dasi so pridružili svoje nestanovitno prijateljstvo radi plena in slave njihovim zahtevam. Pol divji Litovci, katere so privodili "pani" na rop in klanje, so se izročili poljskim četam ruski izdajalec, nekateri iz navade k boju in brezdomovju, drugi iz koristoljivosti, tretji iz nade, da si vrnjo z ropom, kar se jim je vzelo. Razkošje in ubožstvo sta se hkratu jasno videli v taboru. Tu je hodil stražnik z zarjavelo halebardo ves raztrgan, a s polzlačeno čelado; drug v baržunastem kaftanu, a pol bos; tu napajajo konja s srebrno zajemalnicco, a tam leži na dragem skakcaju mesto sedla vrhovina. Sukneno zagrinjalo, nataknelo na sulice, zagrinja iz sukne napravljeno šotor kakoga korneta, kateri počiva na medvedji koži, naslonišči glavo na sedlo. Tu je zopet raztegnena hobrova odetev in mazani slami. Vse to je čudno in divje, a vse kipi v življenju in moči. Povsod govorjenje in rezgatanje konj, v mraku žvenketanje in bliskanje orožja.

pa lica, a neginljiva srca, priliznost, kateri nikdo ni verjel, a vsakdo jo zahteval, modrovanje, neumnosti in bahaštvo ničnosti! Čutil sem, kako mi je upadal pogum v krogu ljudi, katere bolj greje smehljaj ljubimcev nego vzajemna šuba, kateri ne morejo živeti brez nizkosti, ničmur potrebnih! Dan za dnem mi je dvor zoprejši... in iztrgal sem se iz zakuhlih palač Kremlja, da bi dihal vabeci me veter in burjo, da bi maščeval na zverini svoje sovražstvo do ljudi. Vendar iz nekeke pogubne navade sploh nisem mogel privaditi. Tako je veriga društva: sneti je ne moremo, a raztrgati si je ne upamo. Zasedel je prestol Godufov, leta so se vlekle in le časih je vabilo mojo dušo k nekaj silnemu, nekaj groznemu — naposled vzbudila jo je trobenta upora. Kakor vrana sem zatrepetal, ko sem alisal o krvi, in radostno poletel k Novgorodu-Sjverskemu. Vedel nisem, s kom in zakaj se bojujem; da sem le sekal in pokončeval, pa sem bil zadovoljen. Ta zabava je bila moj cilj, ta cilj moja nagrada. Moje srce se je osvježevalo v bojnem prahu; oživljalo sem se z onim življenjem, katero sem jemal drugima; toda kdo more bolj od Lisovskega oceniti sladkoto drznosti in pijanost zmage!"

"Ti veš, da to se ni vlekle dolgo: naši moskovski lenuhi so priznali Dimitrija, jaz sem z vdihljajem spustil svoj meč in, naprošen od vseh, šel v svitu novega carja v stolicu. Kaj sem hotel? — treba je bilo nježiti carske skole, da bi dobil pri priložnosti vojvodstvo. Zahajal sem v krog ljudi, katere so mi pa bili potrebni, da bi se iz njih povisal. Ohlilno prgišče zlatega prahu v oči, nepotrebno število bleščice na plašču, ogrsko vino in arabski paknji — in tvojih lahkomišelnih rojaki so postali moji prijatelji. Skupaj smo rogovili po moskovskih ulicah, teptali narod, odvajali krasotice. To me je spominjalo na grabežljivo življenje. V nasilju sem dihal veselje: že sem bil pred pragom uresničenja svojih želj — a nekaj me je čakalo! Na neki pojedinu me je razžalil mladi Osolinski, in mogoč na glava je zletel v prah. Jaz sem bežal, a ne pred smrtjo, ampak pred sramoto, in domovina me je sprejela pod svojo streho, toda kako? — kakor drevo, katero vahi v svojo senco popotnika, da bi se oddahnil, a napelje nanj strelo!"

"Ko sem prišel sem, sem se iznova prerodil. Pri spominu na prejšnjo nedolžnost je zadremalo moje bojno srce, kakor dete pri zibeljni pesmi. Tu je bilo vse tako tiho in uljudno! Mojih roditeljev ni bilo več na svetu, a našel sem v svojem varuhu, vojvodi Volynskem drugega očeta; pri njem sem se seznanil z njegovo prekrasno hčerko Heleno, in... priznam ti, Lisovski, presrečno rojki svoje ljubimec. Imenuju tvoj očeri, razdraženost malenkostnega samoljublja in čestihlepnosti; posmehuj se temu, kolikor hočeš, a ona bo moja. To je moj cilj, to je moja želja... kajti, ni li boljše poslušati svoje volje, kakor večno se pokoriti tuji? A brata... zlodjeva brata... si slišal moj odgovor na njegovo pismo, katero mi je nedavno poslal na puščici! Izpustim ti kri, sem mu odgovoril, — da raztržem zadnje vozi, ki naju družijo, a mene tlačijo; s pepelom požara zasujem Perejaslavlj, kateri me je zavrzel — ako mi je pa usojelo, da poginem, tedaj potegnem tudi sovražnike s seboj v brezno..."

Kmalu je objel spance Lisovskega in Vladimirja. A strašna sanje so v nemirjale njegovo težko spanje. Vedno mirnejše je tekla z jezo razgreta kri... razburjenost ga je popustila in jutranji vetrič je s hladom opihljal njegova čustva. A čuj, dozdeva se Vladimirju, da sliši šum korakov; nekdo, prikloniš se k njemu, šepče mu na uho: "Vladimir!"... in on s trepetom, na pol v spanju, sega po samokresu in, naslonivši se na roko, srpo gleda na prišleca: pred njim stoji mlad kozak v mesečnem svitu; ... neodločno snemlje svojo kučmo, in dolgi lasje se vsujejo po plečih; zasopljivi znani glas govori: "Vladimir!" — To je Helena!

"Ne čudi se, Vladimir", je dejala, — "da sem odvrkla dekliško prikljivost in sramežljivost pred prišlo k tebi skozi vse nevarnosti. Dolgo sem te ljubila kakor brata, — in sedaj ljubim tvo-

ni in neupogljivi mož; koliko pohval in uslug sem jej storil; po cele ure nisem obrnil z nje pogleda in srkal začaranje krasote; samo na njo sem mislil, samo o njej sem sanjal... Da, jaz ne poznaj srede in mej v svojih strasteh: sovražim do besnosti, ljubim do pijanosti! A ljubezen ne prinese vsakomur sreče. Glej, kakor oživlja rosa travo, a razje z rijo jeklo moje sablje — tako, kakor ta perzijska sablja, morala je moja ljubezen raztrgati vse zapreke ali razdrobiti se v kosčke. Moje srce polno strasti, podobno je viharnemu oblaku, bliščetu s solničnimi žarki; a le jedna nasprotna megla, jedna iskra — in kdo se predrne igrati s Perunom? To se je tudi zgodilo. — Moj mlajši brat Mihajlo je prišel za pol leta sem, in kmalu se nisem mogel vzdržavati, da ne bi sovražil onega, katerega bi moral ljubiti. Jaz sem molčal... on je prekrival, a njuna protistranska ljubezen je nehala biti tajna, in jaz sem okusil muke ljubosumnosti, seznanil se s peklo zlobe. Sveža lica, temne oči, krasne besede Mihajla so vjele njeno srce — in katero žensko srce ne izbira prijatelja po sibi? Ono ne more odgovoriti, njih pamet pa ne more umeti naše silne ljubezni. One rade poslušajo strastne besede strasti, kakor pesen v neumljivem jeziku, katere je sicer prijetna posluhu, a neumljiva sreči! Samo z blebetanjem, samo z otročiji igrami dosežeš njih zanimanje."

"Toda ne samo ljubezen Heleno mi je ukradel Mihajlo, ljubezen, s katero je bil združen moj dušni mir, nastala sreča mojega življenja! Ne! Dvojni nož mi je zasadel v srce. Volynskij se mi je oddaljeval; pristovalo je meni po starosti in izkušnosti, da bi prevzel vojvodstvo. Boljši meščani so mi obečevali, da izberem ne, celo ako bi se Volynskij protivil. Vse je bilo gotovo... ukrenil sem uporabiti silo, mislil sem, da brezdomno dobim, ako ne ljubezen, pa vsaj roko Helenino; in snubim jo... a kaj slišim? Nakrat izvem, da vsled bratovih spletk se mu izročila moja izvlečka in nje za doto — vojvodstvo... a v vsem mestu ni bilo slišati glasu za-me. Kakor besna zverina poskočilo je tačas moje srce; ne vem, kako da nisem znal od srda. Drugo ti je znano. Svet in pekel, vse se mi je izneverilo — in postal sem tvoj tovariš."

"Stoj!" — mu je zagromelo nasproti. — Topov strel je razsvetil borilca, s katerim je trčil skupaj — a kaj je to? Nad njim je bliščala Mihajlova sablja. Grozen prizor! Bleda od srda sta se spogledala in zmračilo se je vse... Nehote sta zatrepetala oba. On je izdajalec — bila je prva misel; a on je tvoj brat, bilo je prvo Mihajlovo čuvstvo, in sablja v roki mu je upala. Ta je moj sovražnik — šinilo je Vladimirju v glavo, in samokresov strel je prehitel omahujočo sabljo. Toda tudi on, predt z dvema sulicama, se je zgrudil ne truplo z njegovo roko umorjenega brata.

Izdajstvo! Zmaga! — zagromelo je od Trubeža, in potem so doneli kljici ropanja in nasilja po zraku.

jega brata bolj nego sebe, zato pa tudi strim nad tvojo nepričakovano premo; muči me misel, da sem tega jaz kriva; zato se ne bojim nobene drznosti, nobene žrtve, da le rešim svojo domovino, tvojo slavo, tvojo dušo. Torej Vladimir! Jaz hočem biti tvoja, poskusim te osrečiti, naučim se te ljubiti, a bodi dostojen moje ljubezni in spoštovanja vseh: zapusti to gnezdo izdajalcev; tvoj vzgled potegne za seboj tisev ruskih odpadnikov, tvoja hrabrost reši Perejaslavlj, tvoje spreobrnjene poravnane trenutno izdajalstvo. Sam Bog odpusti skesanemu grešniku, in blagoslov na zemlji ter zveličanje v nebesih — te čaka. Brat ti odpusti vse, kar hočeš; jaz — vse, kar morem... Za nagrado, za milost te pa prosim: povrni se! Usmili se mojih solz... usliši moje ponižno prošnjo!"

"Ne, angelček!" — je zakričal ganjeni Vladimir: — "jaz ne prodajam dobrih, ne slabih svojih del: ti ostaneš Mihajlova nevesta — jaz sem pa zopet domovine sin! Helena, ti si me premagala — pojdiva!"

Nakrat je pretresel njegovo srce glas trobente v taboru — in Vladimir se je zbudil! Lisovski je že stal pred njim v oklepju in ga budil.

"Čas je, Sitekij, čas!" — je dejal: ti povedeš kozake na pristop od jezera, jaz napadem od Trubeža... steno zapalimo, in mesto bo naše!"

"Ali so to bile sanje?" — je vzkliknil oziraje se, od sna zaslepljen Vladimir. — "Sanje, zlobne sanje! — Tako je vse dobro, vse lepo na svetu — le bajka, le prazen sen; samo v sanjah so vneti ljudje za vzvišen in plemenito. Naj me vleče usoda v hudobijo — jaz jo še prehitim, čim težja mi boče vrnitev, tem neusmiljenjši bodem! Na konje, naprej! gorje oblegancem!"

Jedva se je danilo. Tolpe se odvrinile molče, ne da bi streljale — a usodepolni "streljaj" z nasipa je bil smrtna zarota za mnoge. Kakor v travi skrite tempopisane kače so odprli topi svoje žrelo, nebo je vzplamnelo in smrtna toča je začela z živžgom padati med vrste. — "Naglo, naglo!" — zadonelo je povsod... "hitro na rov, podtakni ogenj, ruj in nekaj količe!" Poljaki so vdrli naprej po smugavniku, katerega so vrgli v rov; a katreče na steni niso molčale, jadra so bračala vrste napadalec, in voda je požirala ranjence. Tolpa se je ustavila.

"Naprej, za menoj!" zakričal je Vladimir, pritisnil si čelado na čelo in se zalezel na drugi breg. S krikom in vikom so se vsuli za njim kozaki, a on je že pred vsemi, s sabljo v zobeh, s samokresom v roki, na lestevicah... Otrեսaje se sebe kamnje in puščice se je prejel že za rob in stopil na steno.

"Stoj!" — mu je zagromelo nasproti. — Topov strel je razsvetil borilca, s katerim je trčil skupaj — a kaj je to? Nad njim je bliščala Mihajlova sablja. Grozen prizor! Bleda od srda sta se spogledala in zmračilo se je vse... Nehote sta zatrepetala oba. On je izdajalec — bila je prva misel; a on je tvoj brat, bilo je prvo Mihajlovo čuvstvo, in sablja v roki mu je upala. Ta je moj sovražnik — šinilo je Vladimirju v glavo, in samokresov strel je prehitel omahujočo sabljo. Toda tudi on, predt z dvema sulicama, se je zgrudil ne truplo z njegovo roko umorjenega brata.

Izdajstvo! Zmaga! — zagromelo je od Trubeža, in potem so doneli kljici ropanja in nasilja po zraku.

Po noči sta bredla dva Poljaka po steni in plenila trupla: ustavila sta se pri jednem, da bi mu slekla dragoceno špansko kušljo. Med tem se je mučil Sitekij ves dan in popolnem onemogel, čas ga je izmučil. Pekočice solnce je žgalo njegove rane, žeja njegovo grlo: žuzelke si pile njegovo kri, a on ni mogel ne s klicanjem, ne pregibanjem omehčati svojega trpljenja. Kri, ki mu je otekla skozi rane iz srca, je naredila v njem prostor vesti. "Hudodelnik", je dejal, žrtvoval si vse svoji trmi — kaj pa sedaj? Le muči se! To je še lahko plačilo za večno trpljenje na onem svetu. Ali slišiš krik! — z njim opevaje tebe s proklinjanjem. Mnogo stoletij protiče, predno izgine spomin izdajalec, zaznamovan s sramoto." Med

tem se je borilo strašno trpljenje s smrtnim potom — in strašni trenutek, katerega si je želel in se ga bal Vladimir, se je približal. Čuti so se mešali in prenehavali, težek vzdihljaj mu je hotel kakor raztrgati srce...

To je on, je rekel Poljak svemu tovarišu, gledaje pri mesečnem svitu v obličje amirajočemu. — To je Sitekij. Bi ga li ne pokopali častno, Kazimir? On je bil hraber mladenič; naš Lisovski je je cenil.

Cenil? Se li more ceniti izdajalec? Ako se časte ljudje radi jedne predznosti, je potem pač vsaj eno, ako se umre na vislicah z razbojniki! Ne: vrane naj ga raztržejo. Zemlja ne sprejme onega, kateri jo je izdal.

Potegniva z njega poljski kurtušo — ker sicer omadežuje poljsko obleko!

Ne, Jan, jaz se za nič ne dotaknem z bratsko krvjo oskropljene obleke.

O, ne omenjaj! Ta hudodelnik je ustrelil svojega brata... a telo njegove neveste so našli sedaj v reki. Se je li utopila od strahu ali gorja, ali so jo utopili drugi, da ne vidi konca svoje domovine... Glej, ta lež na njegov brat. Pomagaj mi, Kazimir, da potegniva to telo iz-pod Kajna. Zavidam njegovi smrti za domovino, in častno bode treba pokopati hrabrega od hrabrih!

Kakor trobenta sodnega dne prebudil je ta razgovor Vladimirja. S trepetom je odprl oči, zatekle s krvjo — in prvo, kar je zagledal, je bilo blede, pretečo obličje ubitega brata, na kojega prsni je ležal on... Pri tem pogledu so otemnele izdajalčeve oči.

Ne, Jan, jaz se za nič ne dotaknem z bratsko krvjo oskropljene obleke.

O, ne omenjaj! Ta hudodelnik je ustrelil svojega brata... a telo njegove neveste so našli sedaj v reki. Se je li utopila od strahu ali gorja, ali so jo utopili drugi, da ne vidi konca svoje domovine... Glej, ta lež na njegov brat. Pomagaj mi, Kazimir, da potegniva to telo iz-pod Kajna. Zavidam njegovi smrti za domovino, in častno bode treba pokopati hrabrega od hrabrih!

Kakor trobenta sodnega dne prebudil je ta razgovor Vladimirja. S trepetom je odprl oči, zatekle s krvjo — in prvo, kar je zagledal, je bilo blede, pretečo obličje ubitega brata, na kojega prsni je ležal on... Pri tem pogledu so otemnele izdajalčeve oči.

tem se je borilo strašno trpljenje s smrtnim potom — in strašni trenutek, katerega si je želel in se ga bal Vladimir, se je približal. Čuti so se mešali in prenehavali, težek vzdihljaj mu je hotel kakor raztrgati srce...

To je on, je rekel Poljak svemu tovarišu, gledaje pri mesečnem svitu v obličje amirajočemu. — To je Sitekij. Bi ga li ne pokopali častno, Kazimir? On je bil hraber mladenič; naš Lisovski je je cenil.

Cenil? Se li more ceniti izdajalec? Ako se časte ljudje radi jedne predznosti, je potem pač vsaj eno, ako se umre na vislicah z razbojniki! Ne: vrane naj ga raztržejo. Zemlja ne sprejme onega, kateri jo je izdal.

Potegniva z njega poljski kurtušo — ker sicer omadežuje poljsko obleko!

Ne, Jan, jaz se za nič ne dotaknem z bratsko krvjo oskropljene obleke.

O, ne omenjaj! Ta hudodelnik je ustrelil svojega brata... a telo njegove neveste so našli sedaj v reki. Se je li utopila od strahu ali gorja, ali so jo utopili drugi, da ne vidi konca svoje domovine... Glej, ta lež na njegov brat. Pomagaj mi, Kazimir, da potegniva to telo iz-pod Kajna. Zavidam njegovi smrti za domovino, in častno bode treba pokopati hrabrega od hrabrih!

Kakor trobenta sodnega dne prebudil je ta razgovor Vladimirja. S trepetom je odprl oči, zatekle s krvjo — in prvo, kar je zagledal, je bilo blede, pretečo obličje ubitega brata, na kojega prsni je ležal on... Pri tem pogledu so otemnele izdajalčeve oči.

Ne, Jan, jaz se za nič ne dotaknem z bratsko krvjo oskropljene obleke.

O, ne omenjaj! Ta hudodelnik je ustrelil svojega brata... a telo njegove neveste so našli sedaj v reki. Se je li utopila od strahu ali gorja, ali so jo utopili drugi, da ne vidi konca svoje domovine... Glej, ta lež na njegov brat. Pomagaj mi, Kazimir, da potegniva to telo iz-pod Kajna. Zavidam njegovi smrti za domovino, in častno bode treba pokopati hrabrega od hrabrih!

Kakor trobenta sodnega dne prebudil je ta razgovor Vladimirja. S trepetom je odprl oči, zatekle s krvjo — in prvo, kar je zagledal, je bilo blede, pretečo obličje ubitega brata, na kojega prsni je ležal on... Pri tem pogledu so otemnele izdajalčeve oči.

Ali imate omotico?
Ali vrs hrbet boli? Ali ste bleđi? Vzrok tega so vaše obisti, ker niso v pravem redu. Pokusite
SEVEROVO ZDRAVILO ZA OBISTI IN JETRA
(Severa's Kidney and Liver Remedy)
katero je eno z najboljših sredstev zoper obistne, jetrne in vodne nepravilne.
Cena 50 centov in \$1.00.

Ali ste onemogli?
Ali ste trudni, ali nimate veselje do dela in drugih reči, ali je vaša prebava slaba? Odpravite te nepravilne s tem, da okrepite celi ustroj. Vživajte
Severov Življenski balzam
(Severa's Balsam of Life)
Priporoča se tudi zoper dolgotrajno zapeko, zlatenico, slabo prebavo in razne druge jetrne nepravilne. Cena 75 centov.

Ali imate zapeko?
Skrbite, da se vam vsaki dan čreva izpraznejo. Ako imate zapeko, vzemite
Severove jetrne kroglice
(Severa's Liver Pills)
vsako noč kot navedeno in se boste zjutraj boljše počutili. Ne ščipljejo ali grizejo črev, ampak milo delujejo. Cena 25 centov.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA
Vprašajte lekarnarja za Severova zdravila. Zavrnete nadomestitve. Ako jih nima v zalogi, naročite jih od nas.
tem se je borilo strašno trpljenje s smrtnim potom — in strašni trenutek, katerega si je želel in se ga bal Vladimir, se je približal. Čuti so se mešali in prenehavali, težek vzdihljaj mu je hotel kakor raztrgati srce...
To je on, je rekel Poljak svemu tovarišu, gledaje pri mesečnem svitu v obličje amirajočemu. — To je Sitekij. Bi ga li ne pokopali častno, Kazimir? On je bil hraber mladenič; naš Lisovski je je cenil.
Cenil? Se li more ceniti izdajalec? Ako se časte ljudje radi jedne predznosti, je potem pač vsaj eno, ako se umre na vislicah z razbojniki! Ne: vrane naj ga raztržejo. Zemlja ne sprejme onega, kateri jo je izdal.
Potegniva z njega poljski kurtušo — ker sicer omadežuje poljsko obleko!

Velika zaloga vina in žganja.
Marija Grill
Prednja bale vina po 70c. gallon
Ene vino po 50c. "
Drobnik 4 galone za \$11.00
Briševac 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (sodček) za \$16.00
Za obilno naročbo se priprava
MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

14 karat ura, čisto zlato.
Samo \$18.00.
Najboljše ameriško kolesje.
Na 11 kamenov, velikost št. 12.
M. Pogorelc, 29 E. Madison St., Room 1112 CHICAGO, ILLINOIS.
Pri meni dobite znake vseh JEDNOT in ZVEZ duca za \$1.10.

Vlagateljem in upnikom "Glavne posojilnice".

Likvidacijski odbor vnovič vabi upnike, da sprejmo jim predlagano poravnavo in podpišejo dotično izjavo. Člani se zavežejo plačati upnikom do 1. julija 1. 1914. 30 odst. njihovih terjatev s pogojem, da se upniki odpovedo pravici, po končanem konkurzu se nepokrite terjatve eksekucijskim potem izterjavati od posameznih članov. Ostanek terjatev dobodo upniki (vlagatelji) iz konkurzne mase, v katero spada vse združeno, že realizirano in še ne realizirano premoženje. Iz te mase se bode dobilo približno 20 odst. mogoče še več. Člani plačajo obljubljenih 30 odstotkov posebej.

Mnogo upnikov, ki reprezentirajo kapital okoli enega milijona kron, je že prestopilo k poravnavi. So pa tudi taki, ki vsako poravnavo odklanjajo ter se zanašajo na to, da bodo že vjeli kakoga člana, da pridejo do plačila. To mnenje izvirja od tod, da so napačno poučeni in da še danes ne poznajo prežalostnega gmotnega stanja združnikov (članov) "Glavne". Vlagatelji naj tudi pomislijo, da je okoli 900 upnikov in da je prava loterijska igra, ako se bodo vsi zanašali na to, da bodo z ekskurvanjem nedolžnih članov kaj dosegli. Že konkurzni stroški so dovolj visoki, ako pa pridejo še stroški nešteti ekskurzij, bode za vse člane in upnike izgubljeno. Mogoče je, da pride kdo do večjih odstotkov, a bolj verjetno je, da izgubi pravice do članov.

Številno članov, katere je bil odbor izkazal lansko leto, se je zelo skrčilo. Mnogo se jih je moralo izbrisati zaradi konkurzov, kuratel, pravnih in zaradi napačnih vpisov. Precej jih je pomrlo brez premoženja. Odpadlo je do sto članov. Mnogo se jih je zadolžilo, da bi vsaj nekaj imetja rešili. Odbor nima pravice s tožbami izpodbijati takih zadolžitvev in iznebitvev premoženja. Tolažiti jih bodo morali upniki sami. Iz tega bode nastalo mnogo težavnih, dvomljivih in dragih pravnih.

Večina članov je popolnoma insolventna, drugi so pa večinom zadolženi, tako, da se bode le z veliko težavo dalo od njih izterjati tudi samo 30 odst., t. j. nad en milijon kron.

V dokaz naj služi upnikom sledeči izkaz, kateri izkazuje člane "Glavne posojilnice" po njih sedanjem poklicu:

2 večja posestnika; 4 manjših zadolženih industrijskih podjetij; 35 trgovecev, od teh ima 26 tudi manjša, po večini zadolžena posestva; 42 obrtnikov, ki imajo tudi mala posestva; 14 obrtnikov je brez nepremičnega premoženja; 45 je malih posestnikov, ki tičijo skoro vsi v dolgovi; dalje je 24 odvetnikov, (2) notarjev, (2) zdravnikov in živnozdravnikov ter notarskih in odvetniških koncipientov; 60 aktivnih in vpokojenih državnih uradnikov, od katerih je 53 v zadnjih treh plačilnih razredih; 18 drugih javnih uradnikov; 31 e. kr. častnikov, vojaških zdravnikov in uradnikov; 10 ljudskošolskih učiteljev, njih vdov, učiteljice in katehetov; 21 javnih poduradnikov in slug ter nižjih uslužbencev železnice; 9 uradnikov bank, hranilnic in posojilnic; 23 drugih zasebnih uradnikov; 23 poslovodij, trgovskih sodrnikov in agentov; 5 soproj uradnikov, trgovcev in obrtnikov; 9 vdov uradnikov, poduradnikov, slug in vdov brez stalnih dohodkov; 2 vseučilišna dijaka; 9 umetnikov, pisateljev in gledaliških igralcev; 5 branjeveev, delavcev in zasebnih slug; 5 preuzetničarjev; 46 članov, kojih bivališč, odnosno poklice do sedaj ni znan, velika večina od teh je v Ameriki; 22 članov, ki so bili v konkurzu in so notorično insolventni; in končno 9 umrlih članov, pri katerih še ni končana zapuščinska razprava. Skupaj je torej dne 1. oktobra t. l. še 473 članov, od katerih jih bo pa odpadlo še precejšnje število.

Od tistih, katere šteje odbor med solventne, je mnogo takih, ki žive od plač in bodo mogli le v malih obrokli leta in leta plačevati svoje prispevke. S takimi plačili bode upnikom le malo pomagano. Obresti in stroški bodo vzeli vse. Boljše je za upnike, ako dobodo v desetih mesecih okoli 50 odst. gotovo, kakor taka

mnogetna plačevanja na obroke.

Da bi se vsi dolgovci kdaj poravnali, na to se misliti ni. Res se tudi prizadeti vlagatelji, a neprijetno hujeje ravno tako nedolžni člani, ki mora, k trpeti za grehe drugih. Čimpreje podpišejo upniki in člani dotične izjave, tem preje pride do poravnave in upniki do denarja. Položaj je silno resen in odlašanje tudi vlagateljem na kvar. Ne samo število članov, tudi njihovo premoženje se zmanjšuje od dne do dne.

Razne zanimivosti.

Zagoneten umor princesinje Saško-Weimarske

se pojasnjuje vedno bolj. Prvotno so mislili, da je izvršila 25-letna lepa princesinja samomor zaradi svojega zaročenca dr. Bleichroederja, sina znanega financirja. Zaradi tega je oče tudi odslavljal dr. Bleichroederja od posmrtnih žalnih svečanosti, ki so se vršile v gradu, kjer je izvršila princesinja samomor. Ze takrat so govorili, da Bleichroeder ni povzročil njene smrti. Princesinja je imela obnem ljubavno razmerje s poročnikom gardnega dragonskega polka št. 2, s pl. Putlitzem. Ta Putlitz je pred kratkim umrl. Rekli so, da je podlegel operaciji slepega črevesa. Drugi pa so vedeli, da se je mož usmrtil sam in sicer zaradi pokojn princesinje Weimarske. Njegovega pogreba se je udeležila tudi grška kraljica, ki je vedela za to ljubavno razmerje in kateri je pokojni Putlitz tudi pokazal ljubavna pisma svoje princesinje. O tem je zvedela, bodisi po grški kraljici, bodisi na drug način tudi princesinja in to je tudi vzrok samomora.

Ponesrečena planinca.

Iz Weisenbacha poročajo, da je padel na Peilsteinu čez visoko pečino dunajski fotograf Viktor Gorecka. Dama, ki je bila z njim, se je rešila. Ponesrečena so prepeljali v bolnico v Baden, kjer so dognali zdravniki, da ima poleg več manjših poškodb, počeno lobanjo.

Iz Inomosta poročajo, da je odšel ugleden zasebni uradnik Hubert iz Metza na takozvani Potenkirehlein, od koder se še ni vrnil. Vse kaže, da se je mož ponesrečil.

Kolera.

V Galiciji se kolera še vedno razširja. Pred kratkim je bilo naznanjenih zdravstveni oblasti v Lvovu zopet večje število novih bolnikov. Eden izmed teh je že drugi dan umrl. Natančnejših podatkov o razširjenju kolere, katero so zanesli v naše severne kraje rezervisti, ki so se vrnili z juga, seveda ne dobimo. Gotovo pa je, da se kolera vedno bolj razširja, kljub vsem, še tako stroгим zdravstvenovarnostnim odredbam. Še hujeje razmerje vlada v tem oziru na Hrvaškem. V zadnjih dneh je bilo naznanjenih deželni vladi 38 novih slučajev kolere, med katerimi je umrlo 8 bolnikov, pri katerih so dognali, kolero. Sploh se kolera v deželah, v katere so se vrnili rezervisti, vedno bolj razširja in bati se je, da ne napravi ta pojav še več škode, kot jo je napravilo vpoklicanje rezervistov na južne meje. Zato je dolžnost zdravstvenih oblasti, da zastavijo vse svoje moči in sile, da nas obvarujejo vsaj pred to nesrečo.

Vratislavska škandaloska afera.

Velikansko pozornost vzbuja že omenjena vratislavska škandaloska afera, katere žrtve je več kot 72 solarij. Dekleta so se shajala v večjem ali manjšem številu v stanovanju nekega pustolovca, ki je bil obnem posredovalec med dekletimi in med svojimi gosti, ki pripadajo večinoma bolj šim meščanskim, uradniškim in vojaškim krogom. Policija sicer prikrija celo afero kolikor more, toda zaman, skriti je ne more. Znano je, in tega ne morejo prikriti, da so zaslišali do sedaj čez 70 deklice in oficijalni listi to potrjujejo. Več deklice so oddali v razne poboljševalne zavode. Dalje so aretirali do sedaj 14 oseb iz boljših stanov katerim so dokazali, da so se udeleževali orgij z mladimi deklicami. Zadnjega so zaprli poslovodjo neke zelo obiskane kavarnе, kateremu so dognali, da je zlorabil neko 13-letno

deklico, ki je postala z njim noseča. Pri nekem družistu so našli več fotografij, ki predstavljajo zloglasne orgije. Na fotografijah so spoznali udeležence kakor tudi njihove žrtve. Osem oseb in sicer vsi iz boljših stanov, se je dosedaj ustrelilo, da so se odtegnili sramotnemu zaporu in kazni. Zadnji se je ustrelil nek trgovec, kateremu so prišli na sled potom omenjenih fotografij. Zanimivo je, kako je policija to zadevo razkrila. Dne 30. avgusta je stal na neki zelo obljubljeni cesti stražnik in poslušal dve deklice, ki sta se pogovarjali poleg njega. Ena je bila stara približno 12, druga pa 15 let. Bili sta iz srednjemeščanskih hiš. Med drugim je pripovedovala mlajša starejši, da je dobila od nekega bogatega meščana krasno čepico za 12 mark. Stražnik je stopil nato bližje in vprašal deklice, zakaj ji je dotični gospod kupil čepico. Pri tem vprašanju je starejša nenadoma pobegnila in izginila v množici, mlajša pa je stražnik prijel in jo odpeljal na stražnico. Tam je izdala deklice svojo tovarišico, katero so takoj aretirali. Deklici sta popolnoma moralno uničeni. Brez sramu sta pripovedovali o početju v oni skrivni hiši in imenovali več odličnih meščanov in drugih deklice, ki so se tam shajali. Skoro istočasno je opazil neki mesar pri svoji 17-letni hčerki precejšnjo svoto denarja. Ker mu dekle ni hotelo povedati, kje je dobilo denar, jo je začel oče tepsti in jo je tepel toliko časa, da mu je deklice priznalo, da je bilo v oni hiši z več deklicami skupaj in da je dajal denar neki gospod, ki tudi tja zahaja. Mesar je ovdal to policiji. Pri celi stvari je igrala veliko ulogo neka Mizi in Lisse, ki je imela nalogo, da je zasledovala in vabila deklice v hišo. Preiskava se še nadaljuje in sledilo bo bržkotne več aretacij.

Kaj vse napravi slaba vest.

Te dni je iz Časlave v Pragi prišel z vlakom mesarski pomočnik Karl Dvorak. Na kolodvoru stopi k njemu nek možki in ga ostro nagovori: "Vi ste krojaški pomočnik?" "Ne", odgovori Dvorak, "a ja sem mesarski pomočnik". "Aha, že vem, vi ste imeli neko reč s svojim gospodarjem, kaj ne?" "Hm, da, neka majhna diferena je bila, a tega je že dolgo." "Nič 'dolgo' in nič preveč ne govorite, marveč pojdite z mano; jaz sem detektiv. Takoj mi dajte svoj denar, da ga shranim." Dvorak je ubogal, dal neznanec svojih 16 K in šel z njim da policijskega ravnateljstva. "Semkaj pridite jutri zjutraj ob 9. uri; ako se izkaže, da ste nedolžni, dobite svoj denar takoj nazaj." Nato je neznanec izginil. Naivni Dvorak se je drugo jutro res podal na policijo po svoj denar in ondi povedal, kako in kaj mu je prejšnji dan velel "detektiv". Na policiji pa o "detektivu" seveda niso nič vedeli, pač pa so se začeli zanimati za Dvoraka in v s so našli zabeleženega radi neke male tatvine. Moža so seveda pridržali.

Junak izza Custozze.

V Sztatnaru na Ogrskem je te dni v 81. letu starosti umrl vpokojeni major Josip Braumberger, ki je bil pri Custozzi kot navaden infanterist rešil en bojni prapor in bil za to takoj na bojnem polju imenovan za poročnika.

NAŠ GOSPODAR.

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gibanjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošlji denar na: Naš Gospodar, 2616 S. Lawndale Avenue, (10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

\$2.00 mesečno
12 pesem zastojl
Krasne stroje prav poceni. Posiljamo narevnost iz tovarne. Novi slovenski rekord. 12 pesem zastojl. Pišite po krasen cenik. **Transatlantic Co.** 72 Cortlandt St., New York, N. Y.

Za smeh in kratek čas.

SK RB.

— Ne letite k vodnjaku, go spod, krava bo utonila, če pade vanj.

Preveč zahteva.

Gospa dekli: "Mina, to je pa vendar prehudo! Vselej se v račun zmotim in vselej v svojo korist!"

Mina: "Oh, gospa, od uboge deklice vendar ne boste zahtevali, da bi se morala v svojo škodo zmotiti!"

Bahač.

Gospa kamnoseku: — Pa res lep spomenik napravite za mojega ranjkega.

— Gospa, kdor vidi moje spomenike, dobi v resnici veselje za umreti.

Po ovinkih.

Pevka: — Ali bom imela s svojim glasom bodočnost, gospod profesor!

— Seveda, če ne boste preveč peli.

Prijateljci.

— Poročnik Broden je rekel včeraj mojemu bratranec, da sem jaz najlepša deklica v mestu.

— Gotovo, ker je mene žele danes zjutraj videti.

Po znižani ceni!
Amerika in Amerikanci
Spisal Rev. J. M. Trunk
je dobiti poštine prosto za \$2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako priljučna.
Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški.
Dobiti je pri:
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Domača naravna ohijska vina
kakor:
DELAWARE, CATAWBA, IWES, IN CONKORD
prodaja
JOSIP SVETE,
1780-82 E. 28th St., Lorain, Ohio.
Conkord, rdeče vino po... 60c. galona,
Catawba, rumeno vino po... 80c. galona,
Delaware, belo vino po... \$1.00 galona.
Pri naročilu 25 galonov je priložiti \$1.50 za sodček.
Razpošiljam ga od 25 galonov naprej. Naročilu je prideti denar ali Money Order.
Vina so popolnoma naravna, kar jam čim.

Najboljša Slovensko-angleška slovnica.
Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. Cena v platnu vezani \$1. Rojaki v Cleveland, O. dobé isto v podružnici Fr. Sakser 6104 St. Clair Ave., N. E.

Phone 246.
FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.
PRODAJA vina, najboljše krasje te izvrstne smotke — patentovana soda vila.
PRODAJA vožne listke vseh prekomor skih črt.
POŠILJA denar v star kraj sanesljivo in pošteno
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.
Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

FRANK SAKSER
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
PODRUŽNICA:
6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.
Stara, vsem Slovencem dobro znana domača tvrdka.
Pošilja najhitreje in najceneje denar v staro domovino.
Oficijelno zastopništvo vseh parobrodskih družb.
Prodaja parobrodne in železniške listke po izvornih cenah.
V vsakej potrebi obrnite se zaupno na gornjo tvrdko in vedno bode bratsko postreženi.
Pri pošiljanju denarja vedno pazite KOMU ga izročite, ker marsikdo je že skušil, da se denarja ne more vsakemu zaupati.

Jugoslavanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota. Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Preddsednik IVAN GERM 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa. Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641. Glavni tajnik: G. L. BROZICH, Ely Minn., Box 424.

VRHOVNI ZDRAVNIKI: Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 990 No. Chicago St.

NADZORNICI:

ALOJS KOSTELIČ, Salido, Colo., Box 533. MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St. PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 133. FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715. MARTIN KOCHER, Pueblo, Colo., 1219 E. 11th Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika Jednote. Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani: Nikolaj Hafner, delavec, 27 let. — Fran Šutar, tiskarski vajence, 20 let. — Stanislav Povšič, sin delavca, 1 leto. — Darinka Bobnik, hči teatarskega poljara, 4 mesece.

Strašna smrt učitelja. Na meščanski šoli v Krškem je služboval kot provizorični strokovni učitelj Milan Vršič. Vseled mirnega in finega obnašanja je bil splošno priljubljen. Znan je bil tudi kot virtuos na violini. Zadnje dni je postal nenavadno zamišljen, tožil je, da ga v prsih boli in da mora na dopust vsaj za mesec dni. Dne 24. sept. se je odpravil proti Ljutomeru, kjer je bil doma. Pri Radgoni je padel pod vlak tako nesrečno, da ga je popolnoma raztrgal. Da bi bil premišljen sanomor, kakor nekateri nemški listi poročajo, ni misliti. Postalo mu je brzkone slabo in v nezavesti je padel pod vlak. Star je bil 30 let.

S kostonja padel. Dne 26. sept. popolnoma je 11letni solski učence Stanko Jerala splezal Pred Pralami na kostonj in ga tresel. Deček je stopil preveč na konec veje, katera se mu je zlomila, ter je padel s kostonja in obležal nezavesten. Pri padcu si je deček zlomil levo roko in zadobil tudi notranje poškodbe. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v dež. bolnico. Surcvi fantje. Golob v Uršnem selu ima na stanovanju hrvaške železniške delavce. Domači fantje so se s temi sprli in vse to le radi "ženske". V nedeljo 21. sept. so se zbrali fantje iz sosednjih vas Birčavas, Podljuben, Doganjci, sela in Uršnega sela, seveda bolj se volje kakor drugkrat, se ob orožjih ter napadli Golobovo hišo. Razbili so okna, vrata, streho. Streljali so skozi okna v hišo in pri tem ranili delavca Osman Vasarjeviča. Strel je dobil v za pestje. Zdrobil mu je kosti in kite, Roka ne bo več za delo. Poškodovali so tudi druge domače. Nasilneže so že zaprli. Glavni krivci so: vodja Sašek, ki je streljal, Jenko, Bele, Knafele, Hrovat. Dne 25. sept. je bila na lic mesta sodna komisija in je ugotovila, da bo treba še drugih aretacij.

V bolnišnico in v blaznico. Mihael Burger iz Tomišlja je dne 26. sept. popival z Josipom Cotmanom z Iga. Cotman ni prave pameti, česar pa Burger ni vedel. Burger je mislil, da ima Cotman preveč v glavi, zato ga je iz goztilne silil domov. Cotman je rešil z Burgerjem, zunaj je pa Burgerja napadel z nožem in mu strahovit raznesaril obraz. Burger je moral v bolnišnico, Cotman pa so prepeljali v blaznico.

Dva prsta odsekala. Dne 26. septembra sta na Glincah sekala drva Tietni Stanislav Petelin, čevljarjev sin, in njegov brat Stan. Ko med sekanjem je Stanko položil roko na knalo, brat Stanislav pa je v tem trenutku udaril in mu odsekala dva prsta na desni roki. Dečka so prepeljali v dež. bolnišnico.

Nadebudna deklica. 14letna Marija Plešnar iz Gline se je že dalj časa potepala po Mestnem logu v Ljubljani in se preživljala s tem, kar ji je prišlo pod prste. Stariši so jo iskali brez uspeha. Dne 26. sept. popoldna pa jo je v viški cerkvi dobil cerkovnik skrito v spovednici in trdnem spa-

nju. Poklicali so stražnika, ki je potepenko odvedel na policijo.

O vltomu v semiško hranilnico in posojilnico se piše iz Semiča: V noči od 26. na 27. sept. so vltomili v tukajšnjo hranilnico in posojilnico neznan zlikovec, ki jih je zdaj pri nas vse polno, ko se gradi železnica, in so odnesli 1585 kron. Morajo biti že strokovnjaki v tej stroki, sicer bi se jim ne bilo tako lahko posrečilo prevrtni močno železno blagajno. Dohod jim je bil lahek, ker morajo biti večna vrata vedno odprta zaradi orožnikov, ki stanujejo nad hranilničnimi prostori. Zasliala jih je sosedja in pričela klicati orožnike. Pa zlikovec so že opravili svoje delo, pustili luč, poskakali skozi okno in odšli v temno noč. Eden si je moral pri skoku razbiti nos ali kaj drugega, ker je pustil precej krvi, in tovariši so ga baje morali odnesti. Zdjaj so menda že na Hrvaškem. Zdjaj se marsikateri vlagatelj resno boji, kaj, če niso mojega denarja odnesli? Pa bodite brez skrbi. Tako močen zavod, kakor je semiška posojilnica, bo pretrpel to izgubo brez vsake posledice. Noben vlagatelj ne bo trpel niti vinarja. Trpel bo čisti dobiček koncem leta in rezervni zaklad. Kdor ne zupa, lahko dvigne, izplačalo se bo vsako uradno uro po pravih. Žepne tatvine na ljubljanskem trgu se nadaljujejo. Dne 27. sept. dopoldne je bila na sadnem trgu posestnici Neži Zotelejevi iz Savelji ukradena denarnica, v kateri je mela 4 K denarja, Katarini Vrtočevići pa rjava denarnica z najjšjo svoto denarja. O tatu policija seveda nima ne duha ne sluha.

V prisilno delavnico v Ljubljani so pripeljali 31letnega malo-rudneža Josipa Bergerja iz šent-riške okolice na Koroškem. Zagorje na Pivki. "Slov. Narod" se piše: Letos smo imeli v ukajšnji okolici velike manevre. Jedno pred manevri pošilja ogradno glavarstvo v Postojni doise, v katerih se pritožuje, da nastavijo za časa manevrov trgovci in gostilničarji visoke cene. Pri nas to ni navada, preje se obratno, da se za vojake napravi nižje cene. Le ena izjema je bila etos, kjer se je vojake res odalo na debelo. Da bo vedelo okrajno glavarstvo se v prihodnje kam obrniti, hočemo ta slučaj malo osvetliti. Ta izjema je v Zagorju Marija Koren. Ta Korenka je imela v hiši častnike na arani, moštvo je seveda zahajalo tudi v gostilno in trgovino. Tudi so se stregle stotnije tam. Ko je videla mama Korenka toliko gostov v svoji hiši, kar ni navada, je kar divja postala "na solde" in vsled tega jim je računala vse kar mogote visoko, tako na primer prašičjo pečenko 1 K 90 v. guljaš 60 v. jajce 30 v itd. Častniki so se pritoževali, da ne shajajo izpod 5 K dnevno. Točila je neupravičeno žganje ter razne druge prestopke je delala, tako da je imela žandarmerija z njo precej stitnosti. Govori se, da je bila radi pretiranih cen kaznovana, a ona pravi, da bo tožila vsakega, ki to govori, tako da se ne ve, pri čem da smo. Da se bile cene pretirane, se vidi iz tega, ker se vedno baha, da je ob vojakih zaslužila par lepih konj ter da lahko zaprejo hišo, češ, da so toliko zaslužili, oziroma da so šle

krona tako gori, da od tega lahko do drugih manevrov živijo; pri-pomnimo, da je pet glav v hiši. Zpomnijo naj si pa tudi vojaška poveljstva to za v prihodnje, da bodo vedela, kje se nastaniti. Vseled teh velikih zaslužkov je pa Korenka tako postala objetna, da ne pusti nobenega sosedja in meščana na miru. Po manevrih ima kar tožbo na tožbo, tako da je vsem vaščanom preseda. Mislimo pa, da jo bode počasi minulo.

ŠTAJERSKO.

Divja zver. Nek lovec poroča o zverji sledeče: Kot starega lovca je tudi mene vlekel v ozemlje roparice. Peljal sem se v Schwannberg, nato pa sem se podal sam na planino Brendl. Tu sem poizvedel prve novice. Ponoči na 21. septembra je roparica na Kamperkoglu raztegala 2 1/2 leti staro govedo in odnesla 30 kg mesa. Raztrgano žival sem si natančno ogledal. Roparica je nanjo skočila s strani in jo z levo tace odarila; s krepplji, ki jih je zapičila 2-3 cm globoko, je iztrgala meso; desno tace je vpičila v trebuh. Ponoči od 22. do 23. sept. so bile raztrgane posestniku Brunnerju v Herscheggju 4 ovce. Roparica je eno ovco, izvzemši nog in glave, čisto požrla; drugi je pa požrla 1-2 kg mesa; tretje in četrte ovce pa roparica ni pričela trgati, samó usmrtila ju je tako, da jima je pregrizla grla. Ponoči od 24. na 25. sept. je izgubil posestnik Hofer med Salztiegelom in Gaberlom 14 ovac; 2 so našli nepoškodovani, 2 je pa roparica pričela žreti; ostalih 10 je roparica najbrže razkropila. O roparici se v okolici veliko govori. Videlo jo je 5 oseb na raznih krajih, ki jo enako opisujejo. Neka deklica, stara 11 let, hči neke pastirice, je videla roparico. Opisuje, da je 45-60 cm visoka, 65-80 cm dolga, sivkasto-rjave barve, z lasmi na uhljih, z dolgim, visečim repom, ki je na koncu bel. Ravno tako opisuje roparico neki upokojeni orožniški stražmojster in posestnik na Koroškem, ki je videl roparico 10-15 korakov oddaljen med Breitenegom in Pakom, ko je pila. Ker ni imel puške, se je moral hitro umakniti. Neki gozdar, neki kmet in neki drvar zver ravno tako opisujejo. Ker teh 5 oseb ena druge niti ne pozna, se jim mora le verovati. Tudi dva dunajska lovca sta videla zver v daljavi 15 korakov. A ko sta jo zagledala, sta se tako prestrašila, da sta pozabila streljati in jo niti opisati ne moreta. Sam sem meril razdaljo od sprednje tace do zadnje leve tace in znaša razdalja 68 cm, odtis tace je 12 cm dolg in 10 1/2 cm širok. V eelem ogroženem gorovju so urejene telefonske postaje, postavljene po telefonskem oddelku 22. pehotne divizije. Telefonske postaje so v Graueu, Köflachu, Gaberlu, Amlwirtu, na Paku, Alpenkanizu, Weberwirtu in v Glasshüttenu. Telefonsko postajo dobe tudi v Nemškem Lonču. Po moji sodbi, ki temelji na poizvedbah pri kmetih, lovcih, vojakih in orožnikih, in po mojem prepričanju, se nahaja v ogroženem gorovju več roparic. Ker je zver traja dne 15. sept. živino na Brandl-planini, potem pa na Kamperkoglu in na Herschegg-Reinu in so jo tu tudi videli, sklepam, da se bo od tu umaknila proti severu in bi kazalo, če bi jo tudi od nasprotne strani, iz Lobnigga, gonili. Dopisnik sodi končno, da se bo umaknila zver na Gornje Štajersko. — Ako se to uresniči, potem bo nemški strah še večji in bodo tudi gornjštajerski Mehelnji začeli trepetati od strahu. V Graueu in drugih mestih imajo razstavljenе posebne slike, ki predstavljajo in smešijo lov na divjo zver. Prodajajo tudi posebne razglednice, na katerih predstavlja velik; našeljen pes onega strašnega leva na zahodnoštajerskih gorah. Lovci, ki so čakali na zver, so, ko so jo zapazili, takoj zbežali in se poskrili. Eden se je skušal skriti in zariti v veliko planinsko travo, drugi je splezal na drevo, tretji pa pleza in skočil čez visok plot. Puške pa so vsi trje junaki pustili na mestu. Zver tudi vpliva na nemške pesnike, ki zlagajo pesmi o "junaskih" činih nemških lovcev.

KOROŠKO.

14letna tatica. V trgovini za železnino Slabenig v Celovecu je ukradla neko 14letno dekle lieno, popolnoma novo napravo za rezanje repe. Drugi dan je naznanil neki trgovec, da je neko dekle pri njem prodajalo podoben strojček. O mladi tatlici nimajo še nobene sledi.

Železniška nesreča. Pri Greifenbergu je trčil tovorni vlak južne železnice, ko je vozil iz kolodvora proti Beljaku, v tri tovrne vozove, ki so ušli med premikanjem voz na kolodvoru. Vlak je vrgel vse tri vozove s tira. Po večurnem delu se je posrečilo vozove spraviti s tira in tir popraviti. Izmed železničarjev se ni nihče ponesrečil, pač pa je povzročila nesreča veliko materialno škodo.

Rad bi izvedel za rojaka IVANA DEBELJAKA. Doma je iz Hri-ba št. 12 pri Loškem potoku. Prosim cenjene rojake, če kedo ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi. — Joseph Bartol (iz Hri-ba št. 20), Box 3, Watersmeet, Mich. (16-20-10).

POZOR, GOZDARJI!

Potrebuje se od 40 do 50 mož za delati drva. Plača od kvarta \$1.25. Gozd je lep in na lepem prostoru. Pošteni plačniki. Deja za 6 do 7 let pri Tunessasse Lumber Co. Pišite na: John Ravšelj, Quacker Bridge, P. O. Tunessasse (17-20-10) N. Y.

Edna zaloga Družinskih in Blaznikovih PRATIK za leto 1914.

1 iztis stane . . . 10c. 50 iztisov stane . . \$2.75 100 iztisov stane . . \$5.00 Cene Blaznikovih pratike so iste.

V zalogi: UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York ali pa: 6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

DOKAZANA RESNICA.

Če ste že gledali za svet vopovsod, kakaj bi ne prišli pogledat tje, kjer je danos že veliko slovenskih farmerjev! Tam vidite na svoje oči, kako lepa polja so. Tam govorite s svojim rojkom farmerjem, pa ga vprašate o vsem. Tam se lahko na svoje oči prepričate, kako lepa polja so si napravili farmerji v teku enega ali dveh let. Tudi tisti, ki so se naselili letos gori, imajo že polno obdelanega in vse raste, da ne dobite zlepa takega polja, pa greste lahko kamor hočete. Pridite zdaj pogledat, pa se bodete čudili, kakšna polja so napravili naši pridni farmerji v teku par mesecev. In skoro vsi so začeli s tako majhnim denarjem, da bi ne shajali nikjer kot shajajo tam, kjer v resnici raste vse, da šloveka veseli, kamor pogleda. Tam se boste lahko prepričali, da je polno studencev, zdrav, gorak kraj ki nikdar ne trpi od suše. Pridite in prepričajte se sami! Mi ne pošiljamo velikih hval v javnosti, ker veljajo veliko denarja, pač pa sporočamo javnosti, da so vsi naši farmerji zadovoljni in to je glavno. O vsem drugem pa se prepričate sami lahko, če pridete do nas, pa gremo skupno pogledat. Tam lahko pogledate in poizveste vse od svojih rojakov farmerjev, pa se bodete kmalu prepričali, da se ne hvalimo smi, nego da nas hvali semlja, kraj in naši farmerji. Pridite, dokler je prilika, dokler morete še kaj kupiti! Ne odlašajte na jesen in pomlad, ampak pridite zdaj, da se pregledate same zemlje, ampak tudi, da vse izvirno raste in vse bogato obrodí. Kralj Mladič Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Pišite in pridite vselej na ta naslov in nikamor drugam na.

PRIMORSKO.

Konsekracija škofa dr. Federzolja. Dne 28. sept. ob 9. uri dopoldne je bil v baziliki sv. Justa v Trstu slovesno konsekriran novi škof poročko-poljski mgr. dr. Trifon Federzoli. Slovesnosti so se udeležili škofje iz Gorice, Trsta, Ljubljane in Krka. Povodili so premikajoči se to-

50,000 KNJIŽIČ POPOLNOMA ZASTONJ. IMATE LI ZASTONJ MOZEM. Ta knjižica je vredna \$10.00 vsakemu bolnemu človeku. Pošljite Nam Ta Kupon še Danes. DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 400, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.

IŠČEM DELAVCE za delati drva. Plača \$1.35 od kvarta in stalno delo. Dva moža lahko naredita od 4 do 6 klafter na dan. Woltan postaja in pošta pa Caffney, Box 12. (16-20-10) Joe Zalar. Josip Scharaben blizu Union postaje 415 West Michigan St., Duluth, Minn. Pošiljam denar v staro domovino in prodajam parobrodne in železniške listke. 2616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO ILL. SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Neredna prebava. Da si ohranimo dobro zdravje, ne smemo dopustiti, da bi prišla naša prebava v nered, kajti to je vedno znak kake bolezni, bodisi celega telesa ali pa enega ali več organov. Brez primerne hrane in primerne prebave ni življenja. Raditega je zelo važno, da imamo pri rokah sredstvo, ki prinese v slučaju kakih nerednosti v prebavi hitro pomoč. V takih slučajih priporočamo lahko vsakemu dobro znano, ukusno, hitro učinkujoče. TRINERJEVO Ameriško Elixir grenko vino. To izvrstno sredstvo bo popolnoma očistilo prebavni sistem, ne da bi povzročalo kolike ali kakih drugih bolester. Pač bo pa povečalo tek. dalo moč notranjim organom ter olajšalo konstipacijo in vse bolesti, ki so v zvezi z njo. Uporabi naj se ga pri vsaki indispoziciji. Imejte to zdravilo vedno v svoji hiši ter ga rabite pri: konstipaciji, glavobolu, bolečinah v črevesu, slabosti, nervoznosti, slabi prebavi, izgubljenem teku, slabokrvnosti, bolečinah po obedu. Ne odlašajte v mnenju, da bodo take indispozicije izginile same po sebi. Ako se jih ne zdravi pravilno, vedno slabe organe. Najboljše zdravilo v vseh takih slučajih je: Trinerjevo Ameriško Elixir grenko vino. V lekarnah, Odklanjajte ponaredbe JOSEPH TRINER, Importer and Exporter 1333-1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

